

சரீகிஹர்
SARINI HAR

சரீகிஹர்

சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே - பாரதி

அனுருத்தர் மான்மியம்-1998

அம்மான் அனுருத்தர் ஆயுதத்தை தூக்கியபின்
எம்மாம் பெருவெற்றி எமக்கெல்லாம்—சும்மாவோ?
முல்லையிலும் பின்னர் முதுவன்னிக் காட்டினிலும்
கின்னையிலுங் கிட்டியதென் கொல்?

—ஈழமோகம்

இதழ் 156 ஒக். 01 — ஒக். 14, 1998 விலை ரூபா 10.00

கிரத்தினபுரி :
பொலிஸ் உதவியுடன் வெறியாட்டம் !

காத்தான்குடி :
றபாய்தீனைக் கடத்தியது டெலோ ?

விஜே டயஸ் : புலிகளின் ஜனநாயகம் எது?

சாகித்தியப் பரிசு :
அயோக்கியத் தனத்திற்குப் பரிசு !

ஆலங்குளம் : மக்களை விரட்டும் படையினர்!

என்கூடி நிதி சேகரித்து மு. தளையசிங்கத்துக்கு இன்னும் சிலை வைக்கவில்லை. அது நிம்மதியான செய்தி. அது தேவையானதும் இல்லை! செப. 26, 27 சனி. ஞாயிறு தினங்களில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில், மு. தளையசிங்கத்தின் சிந்தனைத் தளமும், படைப்புலகமும் பன்முக விமர்சன நோக்கு என்ற தலைப்பில் நடாத்தப்பட்ட கருத்தரங்கில் மு. தளையசிங்கத்தின் உருவப்படத்தை வைத்து, அன்னாருக்கு மலர் மர்லை சாத்தி, அவரின் 70களில் எடுக்கப்பட்ட வெறும் நிழல் படத்துக்கு மன அஞ்சலி செலுத்தும் காரியத்தை யாருமே செய்யவில்லை. அந்த வகையில் மு. தளையசிங்கத்தின் உயிரும் சந்தோசமடையும். நாங்களும் சந்தோசமடைகிறோம். மு. தளையசிங்கம் இதற்காக வாழ்ந்தவருமில்லை. இதனை எதிர்பார்த்தவருமில்லை.

மு. தளையசிங்கம் போலி வார்த்தைகளால் இட்டு நிர்ப்ப முடியாத உண்மை மனிதனின் பிரதிநிதி 70களின் பின் உருவான இளம் தலைமுறைகள் யாரும் மு. தளையசிங்கத்துடனான நேரடித் தொடர்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவருடைய மரணம் அந்த வாய்ப்பைப் பெரும்பாலானவர்களுக்கு வழங்கவில்லை. ஆனாலும், காலதால் அழிக்க முடியாத ஒரு கலைஞனின், ஒரு மனிதனின் பதிவுகளை மு. தளையசிங்கம் விட்டுச் சென்றதன் காரணமாய் 70களுக்குப் பின்வந்த இளம் தலைமுறையினரிடம் மு. தளையசிங்கம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அவர்களின் சிந்தனையின் தளங்களில் பெரும் உவம்பை ஏற்படுத்திய ஒருவராகிறார். இது உண்மை எனில், ஒரு கேள்வி இங்கு பிரதானமாகிறது.

1957களில் இருந்து 1973ல் தனது மரணம் வரை - மு. தளையசிங்கம் எழுதி தமிழ்ச் சூழலில் எம்முடையே வாழ்ந்து இருக்கின்றார். படைப்பு, விமர்சனம், அரசியல், தத்துவம் போன்ற சிந்தனைத் தளங்களில் ஒளியின் வேகத்தைவிட அவர் பாய்ச்சல் நடாத்தியிருக்கின்றார். மனங்கள் அதிர்ந்து போகக் கூடிய அளவுக்கு எழுத்தும், சிந்தனையும் அவருக்குக் கைவந்திருக்கிறது.

சுமார் 17 வருடங்கள் தனது மரணத்தின் இறுதி முச்சுவரை படைப்பாளி தின் இறுதி முச்சுவரை படைப்பாளி சிந்தனைவாதி என்ற வகையில் வெறும் கனவுகளில் நூல் கோர்த்து மன வெளிகளில் பட்டம் விட்டுக் கொண்டிருந்தவர் அல்ல மு. தளையசிங்கம். ஆகவே, அக்காலப்பகுதியில் மு. தளையசிங்கம் நமது தமிழ்ச் சூழலில் ஏற்படுத்திய அதிர்வு, தாக்கம் பற்றி ஏன் இதுவரை பேசப்படவில்லை என்ற கேள்வி இன்று மிகவும் முக்கியமாகிறது.

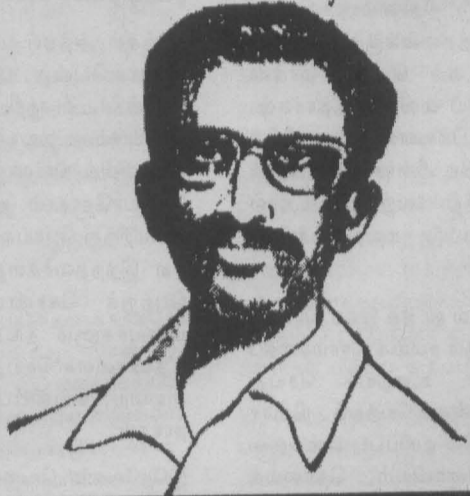
எழுத்துத் துறைக்கு வந்து 25, 50, 60 வருடங்கள் என மணிவிழா, பொன் விழா, பவளவிழா கொண்டாடும் எழுத்தாளர்கள் மாலை சூட்டிகளாக வாழும் நமது தமிழ்ச் சூழலில் எழுதி, விமர்சித்து, மனிதனை அவனது அசிங்கங்களுக்கு அப்பால், சேற்றுக் குழியிலிருந்து வெளியே எடுப்ப தற்காக நமது அரசியல் தொடக்கம் ஆனம் விடுதலை வரை உழைத்து போராடி அதிலேயே மரணித்துப் போன மு. தளையசிங்கத்திற்கு, அவரை திரும்பிப்பார்க்க அவரது,

சிந்தனைத் தளத்தை மறு கண்டு பிடிப்புச் செய்ய 25 வருடங்களை வெகு அலட்சியமாக நாம் கழித்து விட்டு, மண்ணோடு மண்ணாக இன்று அழிந்துவிட்ட அவரது எழும்புக் கூடுகளைப்போல் அவரது படைப்புகளில் அவரது சிந்தனைகளும் சுவடுகள் தெரியாத ஆழத்தில் புதைக்கப்பட்டுவிட்டது என்று நாம் வாழாவிருந்தோமா? தூக்கத்தில் கிடப்பது போல் பாசங்கு செய்து கிடந்தோமா?

ஈழத்து தமிழ்ச் சூழலில் மிகத் தீவிரமான சிந்தனையும், மிகத் தீவிரமான

யவே மு. தளையசிங்கத்திற்கு கைவரப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை அவரது படைப்புகளைப் படிக்கும் நாம் நிகழ்கால அனுபவத்தில் உரைத்தறிய முடிகிறது. 1960களில் இவ்வாறு எழுதப்பட்ட ஒரு தனி வீடு நாவல், ஈழத்து தமிழர் அரசியலில் மிகத் தீர்க்கதரிசனமான படைப்பாகும். தமிழ்த் தேசியவாத அரசியலின் சிந்தனைத்தள முன்னோடியாக நிலைநிறுத்தப்பட்ட வேண்டியவர் மு. தளையசிங்கம். அன்றைய ஒரு தனி வீடு இன்று ஒரு தனி நாடாக நிகழ்காலத்தில் எழுந்து நிற்கிறது.

ஏன் இந்த 25 வருட மௌனம்?

செயற்பாடும் கொண்டவராக வாழ்ந்து மரணித்துப் போனவர்தான் மு. தளையசிங்கம். எழுத்தும், வாழ்க்கையும் வேறானது என எழுதியது போல் வாழ முடியாத அவலம் நிறைந்த நமது சூழலில், எழுதியது போல் வாழ முடியும் என வாழ்ந்து காட்டியவர் அவர். தன் வாழ் அனுபவத்திலிருந்தும் தனது சிந்தனைத் தளத்திலிருந்தும் தீர்க்கமாக சிந்தித்த அவர், தனது அற்ப ஆயுசான 38வது வயதிலேயே எழுத்தை மெய்ப்பிப்பதற்கான தனது போராட்டத்தில் தனது வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார்.

இவரது இழப்பு நமது தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்பட்ட மிகப்பெரும் துயரம் தரும் அவலமாகும்! 1973இல் மு. தளையசிங்கத்தின் மரணம் நிகழ்ந்தவுடன் அவரது முக்கியத்துவம் பற்றி ஈழத்துச் சூழலில் யாருமே பெரிது படுத்திக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை என்ற செய்தி அவரை, அவரது எழுத்தை, அவரது சிந்தனையை மீள திரும்பிப் பார்க்கும் ஒரு இளம் படைப்பாளிக்கு பெரும் அதிர்ச்சியையே தருகிறது.

ஈழத்தில் மிகவும் இருட்டடிப்புக்கு உட்பட்ட அவலத்தின் உச்சம் தான் மு. தளையசிங்கம். 60, 70களில் இங்கு போலி புரட்சி முழங்கிக் கொண்டு நமது படைப்புத் தளம் தொடக்கம், நமது இடதுசாரி அரசியல் வரை நமது இடதுசாரி அரசியல் வரை கூடாரமடித்து புகை எழுப்பிக் கொண்டு, ஈழக் கொள்ளிகளால் புரட்சித்தீ வளர்த்த புரட்சிவாதி களுக்கு அன்று தேவையாக இருந்தது தங்களது இருப்பை காப்பாற்றிக் கொள்ளும் தந்திரோபாய குயுத்தி மாத்திரமே!

ஆனால், வரலாறு இன்று இந்த போலி புரட்சிவாதிகளை குப்பைக் கூடைக்குள் வீசி விட்டு இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டு, புறந்தள்ளப்பட்டு மரணம் கபளீகரம் செய்த மு. தளையசிங்கத்தை காலத்தால் அழிக்க முடியாத வாழ்வே நித்தியமான சிந்தனைவாதியாக ஒரு கால் நூற்றாண்டுக்குப் பின் கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கிறது. சூரியனைக்கொள்ளும் மறைக்க முடியாது என்பது இது தான் போனமே!

ஒரு சத்திய எழுத்தாளனுக்கு வாய்க்கப்பெறும் எதிர்காலத்தை கட்டியவ் கூறுவதற்கான தூரிரகுவடி நிறை

- எம். பெளர்

காத்தான்குடி நாய்தின் கடத்தல் :

மீண்டு வந்த கதை!

காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த முறும்மது நாய்தின் (18) என்பவர் காணாமல் போனது தொடர்பாகவும், அதனால் காத்தான்குடியிலும், சூழவுள்ள தமிழ், முஸ்லிம் கிராமங்களிலும் ஏற்பட்டிருந்த பதற்றம் பற்றிய செய்திகளும், பின்னர் இந்தக் கடத்தல் நாடகமே பொய் என்ற மாதிரியான தகவல்களும் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. தினக்குரல், வீரகேசரி பச்சிரிகைகள், காணாமல்போன அல்லது கடத்தப்பட்ட வாலிபன் பற்றியோ, அதனால் தோன்றியிருந்த பதற்றம் பற்றிய செய்திகளையோ முதலில் வெளியிட்டிருக்கவில்லை. எல்லாம் முடிந்து திரிக்கப்பட்ட உண்மைகளாக வெளிவந்த தகவல்களை 'மாயமான வாலிபர் ஜீப்பில் வீதிவலம் என 'இப்படியும் நடக்கிறது' பாணியில் பிரதானப் படுத்தியிருந்தன.

ஆனால், உண்மையில் நடந்தது என்ன? சைக்கிராம், அவரின் உடைகளும் வீதியில் அநாதரவாய்க் கிடக்க பெண் ஒருவருடன் - தமிழ்ப் பெண் என்று கூறப்படுகிறது - எப்படி பொலஸ்துவையிலிருந்து நாடகத்தைக் கழித்திருப்பார்?

'இவரது விடுதலை தொடர்பாக முஸ்லிம் பிரமுகர்களும், தமிழ்ப் பிரமுகர்களும் மிகக் கரிசனையுடன் செயல்பட்டுள்ளனர்' என்ற காத்தான்குடி பிரதேச சபைத் திசாளரின் (வீரகேசரி 15.9.98) அறிக்கையின் அர்த்தம் என்ன?

பொலஸ்துவையில் இருந்தவர் எவ்வாறு கல்லடியில் கைது செய்யப்பட்டார்? இவருடன் கூட இருந்த பெண் எங்கே? இவரும் காணாமல் போனது தொடர்பாக பதற்றம் நிலவவில்லையா? அவரையும் பொலிசார் ஜீப்பில் அழைத்து அறிவிக்கச் செய்தனரா?

காத்தான்குடியையும், அதனைச் சூழவுள்ள பிரதேசங்களின் நிலைமை தெரிந்தபடியாலும், இவ்வாறான கேள்விகள் எழுந்தபடியாலும் இது தொடர்பாக 'சரிநிகர்' பலரைத் தொடர்பு கொண்டு உண்மை நிலைபரத்தை அறிய முற்பட்டதில் கிடைத்த தகவல்கள் இவை:

காணாமல் போனவர் உட்பட, ஊர் மக்களில் பெரும்பாலானோர் கூறுவது, ஓர் ஆயுதம் தாங்கிய கோஷ்டி ஒன்றினால் இவர் கடத்தப்பட்டுள்ளார் என்பதாகும்.

'கடத்தப்பட்டதென்று தான் அவர் சொல்கிறார். அதற்கு மேற்கொண்டு அவர் விபரமொன்றையும் சொல்கிறார் இல்லை...' என்கிறார் காத்தான்குடி பிரதேச சபைத் திசாளர்.

நாய்தினின் தாயாரும் தன் மகன் கடன் காச வாங்கத்தான் போயிருந்தாரென்றும், குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட தகராறோ, அல்லது பெண் ஒருவருடனான தொடர்பின் காரணமாகவோ அவர் வீட்டை விட்டுச் செல்லவில்லை என்கிறார்.

இவர் கடத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தை ஊர்ஜிதம் செய்யுமா? போலி இன்னொரு தகவலும் கிடைத்திருக்கிறது; காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த நபர் ஒருவருக்கு (பெயர் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது) 'அவரை விட்டு விட்டோம். அவர் இப்போது சிவானந்த வித்தியாலயத்தடியால் வந்து கொண்டிருக்கிறார்.' என்ற தொலைபேசி அழைப்பும் வந்திருக்கிறது.

இவர் கடத்தப்பட்ட மறுநாளே காத்தான்குடியில் பதற்றம் நிலவிய வேளையில் புலிகள், இச்சம்பவத்துக்கும் தமக்கும் தொடர்பில்லை என்றும், காணாமல் போய்க் கொல்லப்பட்டவராகக் கருதப்படும் நபரின் சடலத்தையும், அவரைக் கொன்றவர்களைக் கண்டு பிடித்து அவர்களது சடலங்களையும் நாங்கள் உங்களிடம் ஒப்படைக்கிறோம் என்று தெரிவித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

குறித்த நபர் கடத்தப்பட்டதுடன் காத்தான்குடியைச் சூழ பதற்றம் நிலவத் தொடங்கி விட்டது. கடையடைப்பு, ஊர்த்தால் என்று ஊர் ஸ்தம்பித்து விட்டது. இனமுறைப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கிறதாய் மாறிய இந்த நிலைமையைக் கண்டு இதைச் சமாளிக்கும் நோக்குடனேயே கடத்தியவர்கள் பொலிசாருடன் சேர்ந்து இந்நாடகத்துக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தனர் என்று கூறுகிறது ஒரு தகவல்.

'நாய்தினது பிரச்சினையில் பொதுமக்கள் எந்தத் தொடர்பும் கொள்ளத் தேவையில்லை' எனப் பொலிசார் பள்ளிவாசல்களுடாக அறிவிப்புச் செய்திருந்தனர். எனினும், உண்மை நிலையை உணர்த்த மக்கள் எதிர்ப்புக் காட்டியே வந்துள்ளனர். இதன் தொடர்பாகத்தான் 'கல்லடியில் கைது செய்ததாக கூறப்பட்ட நாய்தினை கிட்டத்தட்ட நிர்வாணமாக - இடுப்பில் மட்டும் துண்டுத்துணி இருந்தது என பார்த்தவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள் - ஜீப்பில் அழைத்து பொய்யான அறிவிப்பைச் செய்யுமாறு பணித்துள்ளார்கள். இந்த அறிவிப்பின் கபடத்தன்மையை அறிந்த ஓரிரு இளைஞர்கள் 'உண்மையைச் சொல்லு. உன்னால் ஊரே கலவரப்பட்டிருக்கிறது' என்று நாய்தினிடம் கோர, அவரும் பொலிசார் தூள் இவ்வாறு சொல்லச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார். இதனால் அங்கிருந்தவர்கள் பொலிசாருடன் தாக்கம் புரிந்து எதிர்ப்புக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக பொலிசாராலும், மோட்டார் சைக்கிளில் ரோந்து செல்லும் இராணுவத்தினராலும் ஆண்கள், பெண்கள், மாணவர்கள் என பல பொது மக்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளனர். இதன் பிறகே மேலதிகமாக பொலிசார் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இதன் போது முஸ்லிம்கள் வீதிகளை தடைப்படுத்தி தங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டியிருந்தனர்.

இந்த முழுப் பிரச்சினைக்கும் காரணமே கடத்தியவர்கள் தான். அதுவும் இராணுவம் பொலிசுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய ரேலோ இயக்கத்தினர் தான். புலிகள் கடத்தியிருந்தால் பொலிசாருடன் சேர்ந்து இவ்வாறான நாடகம் ஆடியிருக்க முடியாது. தேவையும் ஏற்பட்டிருக்காது. நிலைமை எதிர்பார்த்ததை விட வேறுமாதிரியாகப் போனதாலேயே இவ்வாறு திடீர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு கடத்தப்பட்டதற்கான காரணத்தை சிலர் 'பணம் கோருவதற்காக கடத்தியிருக்கலாம்' என உணிக்கின்றனர். பெரும் பதற்ற நிலையைத் தோற்றுவித்த இந்தச் சம்பவங்களில் உடந்தையாக இருந்து, அப்பாவிப் பொதுமக்களை தாக்கிய பல பொலிசார் அவசர இடமாற்றத்துக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கடத்திய வர்களாகக் கருதப்படுவோருக்கு - பொலிசாருக்கும் நன்கு தெரிந்திருக்கிற இவர்களுக்கு - என்ன தண்டனை? அப்பாவி இளைஞரும், ஊர் பொதுமக்களும் அவமானப்படுத்தப்பட்டு, தாக்கப்பட்ட வடுக்களை எதைக் கொண்டு அழிப்பது?

இக்கேள்விகளுக்குக் கொல்லும் 'அதிகாரங்கள்' என்ன சொல்லப் போகின்றன?

— ஷப்பா

“பரமு, காசிநாதன் ஆகியோரது கைது தொடர்பாக எமக்கு கடந்த ஓகஸ்ட் நாலாம் திகதியே தகவல் கிடைத்தது. உடனே நாம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டோம். அவர்களது கிளி நொச்சி, முல்லைத்தீவு பகுதிகளுக்கு கடிதம் அனுப்பப்பட முடியாது என்பதால் வண்டினிலுள்ள அவர்களது அலுவலகத்துடன் தொலை மடல் மூலம் தொடர்பு கொண்டு கைது செய்யப்பட்ட எமது தோழர்களை விடுவிக்கவேண்டும் என்று கோரிக்கை முன்வைத்தோம். ஆனால், அதன் பின்னரே இன்னுமிரு தோழர்கள் கடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் தெரியவந்தது. இது தொடர்பாகவும் பல கடிதங்களை விடுதலைப் புலிகளுக்கு அனுப்பியிருந்தோம். அதேவேளை சமதர்ம வெப் நிலையத்தினூடாக இதை உலக மக்களுக்கு அறியத்தரும் வேலையிலும் நாம் ஈடுபட்டு வருகிறோம். ஆனால், இதுவரை இக்கடிதங்கள் கிடைத்தமை தொடர்பாகக் கூட புலிகள் எந்தத் தகவலையும் தெரிவிக்கவில்லை. பதிலாக அவர்களின் ஆதரவாளர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு குழுவினரால் நடாத்தப்படும் ஈழம் வாசகர் வெப் நிலையத்தினூடாக 17.08.1998 அன்று ஒரு அறிவித்தல் ஒன்றை விடுவித்திருந்தார்கள். அது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் நேரடி அறிக்கை அல்ல என்ற போதும் அந்த அறிவிப்பு அச்சுறுத்தல் ஒன்றை விடுக்கும் பாணியிலேயே விடப்பட்டிருந்தது.

“உலக சமதர்ம வெப் நிலையத்தைப் பாவித்து சர்வதேச சமூகத்தை இக் கைதுக்கு எதிராக நிறுத்துவதை உடன் நிறுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கைது செய்யப்பட்ட சோ.ச.க. உறுப்பினர்களுக்கு உயிர் ஆபத்து ஏற்பட இடமுண்டு” என அதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும், இதுவரை இந்தத் தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டதற்கான நியாயமான காரணம் எதையும் அவர்கள் கூறவில்லை..”

“சோ.ச.கவும், அதன் உறுப்பினர்களும், ஐ.தே.க., பொ.ஐ.மு. அரசாங்கங்கள் இரண்டினாலும் நடாத்தப்படும் இனவாத யுத்தத்திற்கு எதிராக தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கப் போராடி வந்துள்ளனர். 1972ம் ஆண்டு சிங்கள பெளத்த அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்பட்டபோது அக்கால கூட்டு அரசாங்க (புரீலகக, லசகக, இ.க.க)த்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்டனர். இச்சட்டம் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை இல்லா தொழிக்கும் ஒரு அரசியலமைப்பு எனத் தொழிலாளர்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் பிரசாரம் செய்தது. புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத் (சோ.ச.கவின் அன்றைய பெயர்)தின் தலைமையின் கீழ் இருந்த அரச அச்சுத் தொழிலாளர் சங்கம் இவ்வரசியலமைப்பைக் கண்டித்து இதற்கெதிராக தொழிலாள வர்க்கம் கிளர்ந்து எழ வேண்டும் என்ற பிரேரணை ஒன்றை நிறைவேற்றியது. இதனை பாவகரமாகக் கருதிய ல.ச.ச.கட்சி இலங்கைத் தொழிலாளர் சம்மேளனத்திலிருந்து இத் தொழிற்சங்கத்தை வெளியேற்றியது. ஆயினும், நாம் அந்தக்கூட்டு அரசாங்கத்தின் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தை நடாத்தினோம். பல்கலைக்கழகத் தரப்படுத்தலுக்கு எதிராக அன்றைய ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு தலைமை வகித்ததும், புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகமே.

1977இல் ஐ.தே.க.ஆட்சி வந்தபின் நடைபெற்ற இனவெறி தாக்குதலின் போது கொழும்பு, மலையகப்பகுதிகளில், ப.க.க. மட்டுமே முன்வந்து அதற்கெதிராகப் போராடியது. 1977ல் தேர்தலில்

ல.ச.ச.க., இ.க.க. ஆகியன படுதோல்வியடைந்து தமது பத்திரிகைகளையும், அரசியல் நடவடிக்கைகளையும் பெட்டி கட்டி வைத்திருந்த ஒரு காலத்தில் ப.க.க. அப்போராட்டத்தைத் தமது கையில் எடுத்துக் கொண்டு தனித்து நின்று தமிழ் மக்களைப் பாதுகாக்கப் போராடியது. இப்போராட்டம்

நாம் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக இதற்குச் சமனான போராட்டத்தை செய்து கொண்டிருக்கையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தமது அரசியலுக்கு; வேலைத் திட்டங்களுக்கு நாம் தடையானவர்கள் என இப்போது எமது தோழர்

விளங்கும் என்று விளங்கியதால் சட்டமா அதிபர் அவ்வழக்கை வாபஸ் பெற்று ஆனந்த வக்கும்புற விடுவிக்கப்பட்டார்.

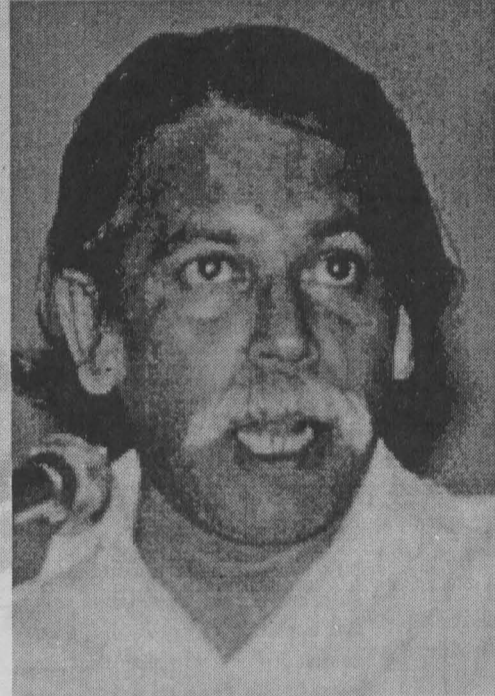
இத்தகைய வரலாறு கொண்ட ஒரு கட்சியின் உறுப்பினர்களைத் தான் புலிகள் இன்று கைது செய்திருக்கிறார்கள். அத்துடன் அவர்கள் எமது உறுப்பினர்களது கைதுக்குக் காரணம் ஏதும் கூறவில்லை. பின்னர் கைது செய்யப்பட்ட அவர்கள் இருவரும் கிளிநொச்சியில் உள்ள காஞ்சிசிவபுரம் என்ற இடத்திலுள்ள அவர்களது வீடுகளில் வைத்து த.வி.பு. இயக்க உளவுப் பிரிவின் தலைவர் செல்லு கலைவேந்தன் என்பவராலேயே கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். “உங்களது மகன் ரெலோ உறுப்பினர் இல்லாது விடிவின் பயப்படுவது ஏன்?” என்று செல்லு கலைவேந்தன் உறவினர்களிடம் கேட்டுள்ளார். இப்பேச்சு பயங்கரமானதாகும்.

தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தனிநாடொன்றை அமைத்து, தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாத்துத் தருவதாகவே த.வி.பு. இயக்கம் கூறுகிறது. அது நடைபெறாத ஒன்று என்பதற்கான சான்றே இக் கைதுகள். அவர்களின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களுக்கு சமதர்மம் தொடர்பாக சுதந்திரமாக ஜனநாயக வழியில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய இடமளிக்காமல் அவர்களைக் கைது செய்வதாயின் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் எந்த ஜனநாயக உரிமைகளை அவர்கள் பாதுகாக்கப் பார்க்கிறார்கள். அது சந்திரிகா குமாரணதுங்கவின் அரசாங்கம் பாதுகாக்கும் ஜனநாயகம் போன்ற ஒன்றையா? அல்லது அதனையும் விட மோசமான ஒன்றையா? ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கவே ஐ.தே.கவின் 17வருட சாபத்தைக் கவிழ்த்தோம் என்றும், தாம் வந்து அதைப் பாதுகாப்பதாகவும், பொ.ஐ.முவும் கூறுகிறது. ஆனால் தொடர்புடைய விவரங்கள் மீது தாக்குதல் நடாத்துகிறது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்கிறது. நாம் அவற்றுக்கெதிராக போராடுபவர்கள் அல்லவா. எம்மைத் தாக்குவதன் மூலம் த.வி.பு. இயக்கம் தானும் ஒரு பொ.ஐ.முதான் என்று காட்டுகிறதா? 1994ல் பொ.ஐ.மு. கூறிய பச்சைப் பொய் ஒன்றை போலவே த.வி.பு.இயக்கமும் கூறுகிறதா?

உண்மையிலேயே நாம் த.வி.பு.புலிகள் இயக்கம் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக ஏதாவது போராட்டத்தைச் செய்யும் என எதிர்பார்த்தோம். அவர்கள் விரும்பும், ஏற்றுக் கொள்ளும் முறையொன்றின்படி ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதானால், அதற்காக நடாத்தும் போராட்டத்துக்குச் சார்பாக இலங்கை அரசாங்கத்தினதும், படைகளதும், அவ்வொடுக்கு முறைக் கெதிராகவும் அன்றும் போராடினோம். அதே உரிமையைத் தான் இன்று த.வி.பு.புலிகள் இயக்கம்

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியினர் ஐவர் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் கைது செய்யப்பட்ட விடயம் தொடர்பாக மேலதிக தகவல்களைப் பெறுவதற்காக சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் செயலாளர் விஜே டயஸ் அவர்களை சந்தித்தோம். எம்முடன் அவர் நடாத்திய நீண்ட உரையாடலின் சில பகுதிகளை இங்கே தருகிறோம்.

எமது இந்தச் சந்திப்பு நடந்ததன் பின்னர் கடந்த வாரம் கைது செய்யப்பட்டவர்களில் முதலில் மூவரும், பிறகு ஒருவருமாக நால்வர் விடுவிக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்று அவர் தெரிவித்துள்ளார். ஆயினும், இன்னும் ஒருவர் விடுவிக்கப்படவில்லை. இந்த ஒருவர் தமது பிடியில் இல்லையென்று புலிகள் தெரிவித்துள்ளதாக கூறிய சோ.ச. கட்சியின் அறிக்கையொன்றின்படி விடுவிக்கப்பட்டவர்களின் பெயர்கள்: பரமு திருகுரான சம்பந்தன், காசிநாதன் நகுலேஸ்வரன், ராஜேந்திரன் சுதர்சன், ராஜரத்தினம் ராஜவேல்.

நோர்நாணல் : சி.விசுவன்

காரணமாகவே ப.க.கவின் ராஜாங்களை அமைப்பாளர் ஆர்.பி.பியதாச இனவாத ஐ.தே.க. பொலிசாராலும், கொலைகார கைக்கூலிகளாலும் 1979ம் ஆண்டு படுகொலை செய்யப்பட்டார். தமிழ் மக்களின் உரிமைகளுக்காக வடமத்தியமாகாணத்தில் அனுராதபுரத்திற்கு அண்மையில் கிராமம் ஒன்றில் அவர் நடாத்திய துணிகரமான போராட்டத்திற்கு ஐ.தே.க. அரசாங்கத்தினாலும், அதனது பொலிசாலும் கிடைத்த பதிலடியாகவே அது நடந்தது. 1983இல் இனவாத இரத்தக் களரியும், படுகொலைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அப்போது விசேடமாகப் ப.க.க. பிரதான அலுவலகமும், அச்சகமும் இதே ஐ.தே.கவால் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட கொலைவெறி இயக்கத்தின் இலக்காக ஆகியிருந்தது. அப்போது அது

களைக் கைது செய்யத் தொடங்கியுள்ளது.

1983ல் வெது திருத்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து அரசியல் ரீதியாகவும், சட்டரீதியாகவும் முன்னின்று பிரயத்தனங்களை எடுத்தது புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகமே. 1983இல் “கம்மறுமாவத்தை” பத்திரிகை வெளியீட்டாளரும், நிருபருமான ஆனந்த வக்கும்புற வவுனியாவுக்குச் சென்று தகவல் திரட்டிய போது அவரை கைது செய்யும் முயற்சியொன்று நடைபெற்றது. பின்னர் அவர் கட்சிக் காரியாலயத்தில் (அப்போது காரியாலயம் வெள்ளவத்தையில் இருந்தது) வைத்து கைது செய்யப்பட்டார். இதேகாலத்தில் வெது திருத்தச் சட்டத்திற்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டமொன்று நடத்தப்பட்டது. அது தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்கு நாம் விரும்பும் அரசியலை மேற்கொள்ள, அதனை

புலிகள் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப் போகிற ஜனநாயகம் எது?

- விஜே டயஸ் - பொதுச் செயலாளர், சோசலிச சமத்துவக் கட்சி.

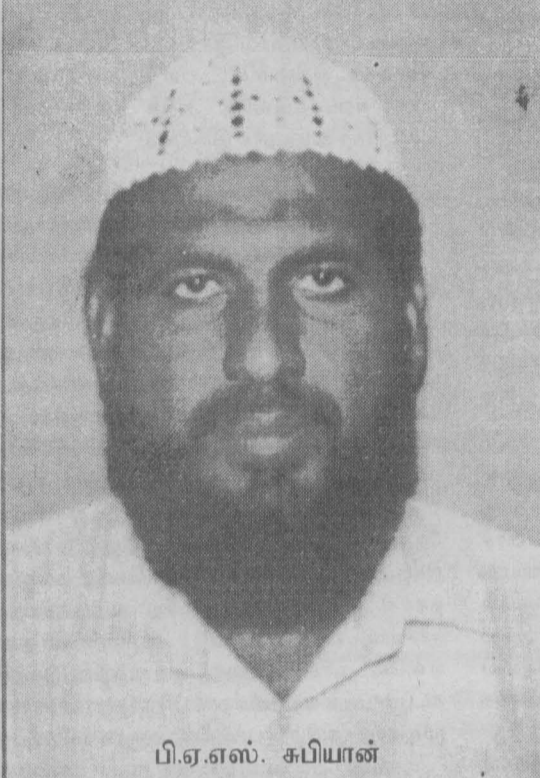
அயலவர்களின் உதவியினாலேயே காப்பாற்றப்பட்டது. அவர்கள் கொலைவெறியர்களை பொய் கூறி வேறு திசையில் திருப்பி விட்டதனாலேயே காப்பாற்றப்பட்டது. ஆனாலும், இனவாத குண்டர்கள் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக எமது கட்சியினூடாகவும், அதன் பத்திரிகைகளின் ஊடாகவும் நடத்திய போராட்டம் தொடர்பாகவும் அவர்கள் காட்டிய குரோதத்தைத் தடுக்க முடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக “கம்மறுமாவத்தை” பத்திரிகை ஆசிரியர் தோழர் ரத்னாயக்கவின் ரத்மலானையில் அமைந்திருந்த, முக்கியமான நூல் நிலையத்தையும் கொண்டிருந்த அவரது வீட்டை முழுமையாகவே தீ வைத்து நாசமாக்கினார். ஐ.தே.க அரசாங்கமும், பொலிசும் அதனுடன் சேர்ந்து செயற்பட்ட இனவாத குண்டர்களுமே இதனைச் செய்தனர். இவையெல்லாவற்றுக்கும் மத்தியில்

நோக்கி மக்களை அணிதிரட்ட உள்ள ஜனநாயக உரிமையை இல்லாதொழிக்கும் விதியாக அது இருந்ததனால் அதனை எதிர்த்தோம். நாம் அந்த ஆர்ப்பாட்டத்தையும், தமிழ் மக்களுக்கெதிராக தொல்லைகள், இடையூறுகளுக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டத்துடன் சேர்த்து நடத்தினோம். இந்நிலைமையில் ஆனந்த வக்கும்புறவின் கைதுக்கெதிராக நாம் நீதிமன்றம் சென்றோம். அடிப்படை மனித உரிமைகள் மனுத்தாக்கல் செய்தோம். இத்தொல்லைப் படுத்தல்கள், தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் அடிப்படை உரிமைகளை மீறும் செயலைப் போலவே தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காகப் போராடும் ப.க.க.தினதும் அடிப்படை உரிமை மீறல் என்றும் தெரிவித்திருந்தோம். அது வெது திருத்தச் சட்டத்திற்கே உயர் நீதியன்றத்தில் சவாலாக

எமக்குத் தர மறுக்கிறது. எமது உறுப்பினர்கள் த.வி.பு.புலிகள் இயக்கத்தால் இவ்வாறு கைது செய்யப்பட்டமை இதுவே முதற் தடவையாகும். அவ்வாறு கைது செய்யப்பட்டமையோ, படுகொலை செய்யப்பட்டமையோ, இதற்கு முந்திய காலப்பகுதியில் இடம்பெறவில்லை. அது தனியே த.வி.பு.புலிகள் இயக்கம் எமக்கு மன்னிப்பு கொடுத்ததனால் ஏற்பட்ட ஒன்றல்ல. த.வி.பு. இயக்கம் பற்றி அறிந்து கொண்டு அவர்கள் மத்தியில் எவ்வாறு வேலை செய்வது என்று புரிந்து கொண்டு கவனமாக செயலாற்றியதால், தப்பிப் பிழைத்ததென்றே சொல்ல வேண்டும். த.வி.பு. இயக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் யாழ்ப்பாணம் இருந்த போதும்,

எட்டாண்டுகள் நிறைவையெட்டும் வடக்கு முஸ்லிம்களின் அகதி வாழ் நிலை இன்று எவ்வாறுள்ளது? ஓர் அமைப் பென்ற ரீதியில் அதனை நீங்கள் எவ்வாறு பார்க்கிறீர்கள்? அவர்கள் தொடர்பான செயற்பாடுகள், இன்று வரையான வளர்ச்சிகள் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சொல்வீர்களா?

வடக்கு முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில் சென்ற ஆண்டுகளை விட இவ்வாண்டில் விஷேட மாற்றங்கள் ஏதும் நிகழ்ந்துள்ளதாக குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஒன்றுமில்லை. முன்னேற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதாகவும் குறிப்பிட முடியாது. வருடங்கள் செல்லச் செல்ல அகதிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக் கூடிய எந்த ஆக்கபூர்வ நடவடிக்கையையும் அரசாங்கமோ, அல்லது பொது ஸ்தாபனங்களோ எடுக்கவில்லை. எனவே அகதிவாழ்வே பழக்கப்பட்ட வாழ்வாகி விட்டது. இதுவே தொடர் நிகழ்வாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

பி.ஏ.எஸ். சுபியான்

கைகளை ஏற்றிருப்பது போன்ற ஒரு சில சமிக்ஞைகளை காண்பித்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறிருக்கையில், ஐ.நா. பிரதிநிதி ஒலாரா ஒட்டுன்னு இவங்கை வந்தவேளை புவிகளைச் சந்திக்க வன்னிக்குச் சென்றிருந்த போது வடபுல முஸ்லிம்கள் பற்றியும் அங்கு பேசப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே "முஸ்லிம்களின் மீள்வருகைக்கு நாங்கள் தடையாக இருக்கமாட்டோம்" எனப் புவிகள் இவரிடம் தெரிவித்ததாக இவரின் அறிக்கையிலிருந்தும், புவிகளின் வானொலிச் செய்தியிலிருந்தும் அறிய முடிந்தது.

இந்நிலைமைக்குப் பிறகு மக்களிடையே "மீள்குடியேற்ற உற்சாகம்" அதிகரித்ததென்றே சொல்லலாம். ஒரு சிலர் போகலாம் என்ற முடிவுக்கே வந்தனர். இன்னும் சிலர் இதை நாங்கள் உடனே ஏற்றுக்கொண்டு போகமுடியாது என்ற கருத்தில் இருந்தனர். இதற்குத் தான் பலமான ஆதரவும் இருந்தது. எனவே இதனைத் தொடர்ந்து, NMRO ஒரு ஒருமித்த முடிவை எடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேயே பல கூட்டங்களை பரவலாக நடத்தியது. இதில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் பேராளர் மாநாட்டையும் நடத்தி இது விடயமாக ஆழமாக ஆராய்ந்தது. இறுதியிலேயே புவிகளுடன் பேசி இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்ததன் பின்னர்தான் மீள்குடியேற வேண்டும் என்றும், புவிகளுடன் பேசுவதற்கான ஒரு அங்கீகாரத்தை மீண்டும் வடபுல முஸ்லிம்கள் எமது அமைப்பிற்கு வழங்கினார். பேச்சுவார்த்தை இடம் பெறுகையில் ஒரு சர்வதேச கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற ரீதியில் சர்வதேச ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக தொடர்புகள் மேற்கொள்கிறோம். இதுதொடர்பில் அதிகம் சொல்ல முடியாததையிட்டு மனம் வருந்துகிறேன். ஏனென்றால், இந்த ஸ்தாபனங்களின் முயற்சிகளை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் வெளியிட வேண்டாம் என்று நாங்கள் கேட்கப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த முயற்சி நல்ல சைக்கிளைகளுடன் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

அகதி வாழ்வின் எட்டாண்டு நிறைவையொட்டிய உங்களது நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் என்ன?

1995லும், 97லும் ஆண்டு நிறைவுகளையொட்டி எழுச்சி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டோம். இம்முறை ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்துள்ளோம். அதாவது, நாட்டில் யுத்தம் தொடர்ந்து இருக்கும் வரையிலும் வடக்கு முஸ்லிம்களின் மீள்குடியேற்றம் சாத்தியப்படாது. அதற்கு பாதுகாப்பு உத்தரவாதமும் இருக்காது. எனவே, யுத்தத்திற்கு முடிவு

அண்மைக் காலமாக மேலெழுந்து வரும் மீள்குடியேற்றச் சிந்தனைகள், உணர்வுகள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

உண்மையிலேயே, ஒவ்வொரு வடக்கு முஸ்லிமும் தன் தாயக மண்ணில் மீண்டும் வாழ்ந்து விட வேண்டும் என்ற ஏக்கத்திலேயே இருக்கிறான். தற்போது சில பகுதிகள் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்திருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில், மக்கள் மீளமர்வதற்கு சாத்தியங்கள் உண்டென்ற அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது. இருந்தபோதிலும், பெரும்பாலான மக்கள் இந்த வெளியேற்றத்திற்கு யார் அடிப்படைக் காரணமோ அவர்களுடனான - விடுதலைப் புவிகளுடனான - பேச்சுகளுடாக கிடைக்கப்பெறும் சம்மதம் மூலமே அங்கு மீண்டும் போய் ஶாழலாம் என்ற கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன் வாழ்க்கைக்கான பாதுகாப்பு உத்தரவாதத்தையே மக்கள் தற்போது அதிகம் வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“தாயக மண்ணுக்கான ஏக்கமே எங்களிடம் உள்ளது!”

பி. ஏ. எஸ். சுபியான்
(வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பின் செயலாளர்)

நோக்கானல்: எம்.கே.எம்.ஷகீப்

காணப்படவேண்டும். இம்முடிவில் அரசு, எதிர்க்கட்சி, புவிகள் என முத்தரப்பின் சம்மதம்/ உடன்பாடு இருக்க வேண்டும். இதற்காக இவர்களை வற்புறுத்துவதுடன், புவிகளையும் யுத்தத்தை நிறுத்தி பேச்சுவார்த்தைச் சூழலுக்கு வருமாறான வேண்டுகோளை முன்வைத்தே இந்நிகழ்வை முன்னெடுக்கலாமென்று இருக்கின்றோம். கடந்த கால நிகழ்வுகள் கூட சமாதானத்திற்கான வேண்டுகோளாகவே இருந்தன. தொடர்ந்தும் அவ்வாறே இருக்கப்போகின்றன.

அத்துடன் வழமையான கண்காட்சி, போட்டி நிகழ்வுகளோடு, புத்தளத்தில் ஒரு மக்கள் பேரணியை திரட்டி, சமாதானத்திற்கான நிகழ்ச்சிகளையும் ஒழுங்கு செய்துள்ளோம். அதில் அரசியல்வாதிகளைத் தவிர்ந்து சமாதானத்தை விரும்பக்கூடிய சர்வமயப் பெரியார்களை அழைப்பதுடன், சமாதானத்திற்கான முயற்சி எடுத்து வரும் ஸ்தாபனங்களையும், தனிநபர்களையும் அழைத்து அந்நிகழ்ச்சியை நடத்த எத்தனிக்கின்றோம். வடக்கு முஸ்லிம்கள் - இவ்வளவு இன்னல்கள் பட்டபின்னும் - சமாதானத்தைத் தான் விரும்புகிறார்கள் என்ற ரீதியில், சமாதானத்தின் மூலமே தங்கள் சொந்த மண்ணுக்குத் திரும்ப விரும்புகிறார்கள் என்ற செய்தியை இந்நாட்டு

மேடை

இறந்துபோன ஈழத்துப் பெண்கவிஞர்கள் நூல்வர்

இனங்காணப்பட்ட, இருந்திருந்தால் சிறந்த பெண் கவிஞர்களாய் ஆகியிருக்கக் கூடிய நான்கு பெண் கவிஞர்கள் பற்றிய குறிப்பு இது.

இந்த நூல்வர் பற்றிய குறிப்புகள் என் கிடைப்பிற்கும், அறிவுக் கெட்டியதுமானதாகும். தமிழீழ விடுதலைப் புவிகள் இயக்கப் பெண் கவிஞர்களின் இருப்பு, இறப்புப் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கப் பெறாமையினால் அவர்களைப் பற்றிய குறிப்பை இணைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. வானதி, கஸ்தூரி, பாரதி போன்ற விடுதலைப் புலிக் கவிஞைகளின் கவிதைகளை அவ்வப்போது பார்த்திருந்தாலும், அவர்களை இந்தக் குறிப்பில் சேர்ப்பதற்கான - முன்னொன்று போலவே - சான்றுகள், தகவல்கள் போதுமானதாகக் கிடைக்கவில்லை. எனினும், இவர்களும் இறந்துபோய்விட்டதாகவே அறியமுடிகிறது.

* 'எனது கைக்கெட்டியவரை/ எனது அடையாளங்கள் யாவற்றையும்/ அழித்துவிட்டேன் - சிவரமணி

* என் கனவுகள் / கனவுகளாகவே இருந்துவிடப் போகின்றனவா/ நான் கூடக் கனவாகி விடுவேனோ - கிருஷ்ணாந்தி ரட்ணராஜா

* என் கனவுத் தாஜ்மஹால்/ சாயத்தொடங்கியது/ காவல் காத்த அன்னமும் பறந்து விட்டது - மஃப்கூரா

என்று தங்கள் இறப்புப் பற்றிய முன்னறிவிப்புக்களாக கவிதைகளை எழுதிவிட்டுச் சென்றுள்ளார்கள் மூவர். நான்காமவர் செல்வி. புவிகளால் கடத்தப்பட்டு இல்லாமல் செய்யப்பட்டவர். செல்வியும், சிவரமணியும் ஈழத்து அரசியல் சூழல் உருவாக்கிய சிறந்த கவிஞைகள். நன்கு அறியப்பட்டவர்கள். இவர்களின் கவிதைகள் தொகுப்புகளாக வந்துள்ளன.

மற்றைய இருவரான கிருஷ்ணாந்தி ரட்ணராஜாவும், மஃப்கூராவும் இறப்பு வரை அறியப்படாதவர்களாகவே வாழ்ந்து, இளவயதிலேயே (கிருஷ்ணாந்தி 25 வயதிலும், மஃப்கூரா 19 வயதிலும்) நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துபோனவர்கள். இறப்பின்பின் இவர்கள் எழுதிவைத்திருந்த குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான கவிதைகளே இவர்களை இனங்காட்டின.

திருமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கிருஷ்ணாந்தியின் சின்னச் சின்னக் கவிதைகளையும், டயரிக் குறிப்புக்களையும் திருமலை, 'கூடல் பதிப்பகம்' 'காலங்கள்' எனும் தலைப்பில் நூலாக்கியிருக்கிறது.

தென்னிலங்கையின் திக்கெவ்வையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கவிஞையான மஃப்கூராவின் கவிதைகள் பற்றிய கட்டுரையொன்றை எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ் தினகரனில் எழுதியிருந்தார்.

இறப்பின் பின் இவர்களை அறிமுகஞ் செய்ததில் சு. வில்வரத்தினமும், எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இவர்களின் கவிதைகளைப் பாரக்கையில் நல்ல கவிஞைகளாக உருவெடுக்கக் கூடிய வீச்சுக்கள் தெரிகிறது.

“நாளையும் இன்றும் அழுவதற்கு கண்ணீர் கிடையாது; வாந்ததைகள் மட்டும் எதிர்காலம் குறித்த தேடலில் நுழைய ஆரம்பிக்கையில் பிணம் - எரிந்து கொண்டிருந்தது...” - கிருஷ்ணாந்தி.

“என் இலட்சியங்கள் எனைவிட்டும் வெகு தூரம் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனைத் தூரத்திப் பிடிக்க திராணியற்ற பொம்மையாய் அனுங்கி, அனுங்கி நடக்கின்றேன் - மஃப்கூரா.

ஷம்ஸின் குறிப்பொன்று இங்கு பொருத்தமானது. "...இனித் தனது வாழ்வு நிச்சயமில்லை என்றாகிவிட்ட ஒருவருக்கு தன் கவிதைகளின் சிறப்பை யார் போற்றினாலென்ன? அவர்தான் கேட்பதற்கு இருக்கப் போவதில்லையே! ஆம். அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் பிறக்கும் கவிதைகள் வித்தியாசமாக மிளிர்வதுண்டு. ஏனெனில், அவற்றில் எந்தவித எதிர்பார்ப்பும் இருப்பதில்லை...."

எதிர்பார்ப்பில்லாமல் பிறந்த இவர்களின் கவிதைகளும், இவர்களின் இறப்பும் துயர்பரப்புக்கின்றன. நல்ல ஆளுமையுள்ள பெண் கவிஞைகளது இளவயது இறப்புக்கள் கவலை தருகின்றது. செல்வி, சிவரமணி, பாரதி, வானதி, கஸ்தூரி, கிருஷ்ணாந்தி ரட்ணராஜா, மஃப்கூரா என்று பட்டியல் நீள்கிறது. (இருந்தும் இவர்களின் படைப்புக்களை அவர்களின் இல்லாமையின் பின் நூல்வடிவில் வாசிக்கக் கிடைப்பது ஆறுதல் அளிக்கிறது.)

'காலங்கள்' தொகுப்பிலுள்ள சு. வில்வரத்தினத்தின் முன்னுரை பற்றியும், அதிலுள்ள சில கவிதைகள் பற்றியும் சில குறிப்புகள்;

80களில் வந்த பெண்களின் கவிதைத் தொகுதி 'சொல்லப்படாத சேதிகள்' என பதிவாகியுள்ளது. அது 'சொல்லாத சேதிகள்' - நிருபா எனும் புகலிட கவிஞை 'நிருபமா' எனத் தவறுதலாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். கிருஷ்ணாந்தியின், தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளவற்றில் சில கவிதைகள் அவருடையதல்ல என்கிறார் அவரின் ஆசிரியரும் நெருங்கிய நண்பருமாயிருந்த மதுகுதனன். இத்தொகுப்புத் தொடர்பாய் தான் தொடர்பு கொள்ளப்படல் நல்லது எனத் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பினும் தன்னுடன் தொடர்பு கொள்ளப்படவில்லை என்கிறார் மது.

இத்தொகுப்பைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதில், சு.வியின் ஈடுபாடு மெச்சத்தக்கது தான். இருப்பினும், இவ்வாறான தவறுகள் தொகுப்பின் நோக்கத்தையே சிதைத்து விடுமல்லவா?

'காலங்கள்'

தொடர்புக்கு, கூடல் பதிப்பகம்,

198/2, கீழை வீதி, உவார்மலை,

திருகோணமலை.

Handwritten signature

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி..)**வறுமையின் பாலினப் பகுப்பினை போக்குவதற்கான கொள்கைகள்:**

வறுமைப் பழுவில் பாலின வேற்றுமை உள்ளதால், வறுமை எதிர்ப்புக் கொள்கைகள் பாலினச் சார்புடையதாக மையமானதாக இருக்க வேண்டும். இது 'சமத்துவம்' (Equality) மற்றும் 'வினைத்திறன்' (Efficiency) ஆகிய அடிப்படைகளில் பிரேரிக்கப்படுகின்றது. (Quibria, 1993)

ஆகவே, வறியவர்களுக்குள், பெண்களுக்கு எதிரான பால் வேறுபாடு நிலவுவதற்கான கணிசமான ஆதாரம் இருப்பதால் இந்த ஒழுங்கீனத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வறுமை எதிர்ப்புக் கொள்கைகள் பெண்கள் மீது இலக்கு வைக்க வேண்டும்.

சமூக, பொருளாதார, கலாசார மற்றும் தகவல் போன்ற மேலும் கூடிய இடையூறுகளுக்கு பெண்கள் முகம் கொடுக்கவேண்டியுள்ளதால், பாலின - நடுநிலைக் கொள்கைகள் பெண்களுக்கு கணிசமான அளவு நன்மை செய்வதில்லை (Quibria, 1993). இதிலிருந்து, பாலினம் சார்ந்த வறுமை எதிர்ப்புக் கொள்கைகள், 'சமத்துவம்' எனும் தார்மீக மற்றும் சமூக இலட்சியத்திற்குமைய பெண்கள் மீது சலுகை காட்டக் கூடியனவாக உபாயம் செய்யப்பட வேண்டும்.

பாலின வேற்றுமையானது சமூக அளவுகோல்களாகிய சுகாதாரம், கல்வி, போஷாக்கு போன்றவற்றில் நிலவுகிறது என்று கண்டோம். அதே வேளை, பெண்கள் மீதான சமூக முதலீட்டின் சமூக பலன்வீதம் (Social rate of return), ஆண்களின் மீதான முதலீட்டின் சமூக பலன் வீதத்தை விட கூடியதாக இருக்கின்றது என வாதிடப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு, பெண்களின் போஷாக்கு தராதரத்தினை உயர்த்துவதால், தாயின் சுகாதாரத்தினை (உடல் நலத்தினை) மேம்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் சேயின் சுகாதாரத்தினையும் மேம்படுத்தலாம். மேலும், பெண்களின் சுகாதார வசதிகள் மற்றும் கல்வி ஆற்றலை விருத்தி செய்வதால், அவர்களின் வாழ்க்கை தராதரத்தினை விருத்தி செய்வது மட்டுமன்றி பிறப்பு வீதக் குறைப்பிற்கும், மற்றும் பொதுவாக குடும்பத்தின் சுகாதாரம், சுத்தம், ஆரோக்கியம் ஆகியனவற்றிற்கும் அது திடமான பங்களிப்பு செய்யும். இதிலிருந்து, பெண்கள் மீதான சமூக முதலீடு ஒரு பெருக்கும் விளைவை (Multiplier Effect) கொண்டிருக்கும். குடும்பத்தின் இந்த மொத்த முன்னேற்றங்கள், காலப்போக்கில் சமூகத்துறையில் பொது முதலீட்டை குறைக்கச் செய்யும் (Quibria, 1993 & 1995; Agarwal 1994 a). ஆகவே, பெண்கள் மீது இலக்கு கொண்ட சமூக முதலீட்டினை 'வினைத்திறன்' அடிப்படையிலும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என வாதிடப்படுகிறது.

இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயம் என்னவெனில், பாலின மையமான வறுமை எதிர்ப்புக்

கொள்கைகள், சமூக நியாயம் மட்டுமன்றி பொருளாதார நியாயமும் கொண்டுள்ளவை என்பதாகும். வறுமையின் பாலின வேற்றுமைக்கு காரணம், பொருளாதார மற்றும் சமூக கலாசார காரணிகள் மற்றும் பெரும் எவ்வு குடிமனைக்குள் நிலவும் செல்வப்பிரிவுகளில் உள்ள பாரபட்சம் என்பனவாகும் என பல நடைமுறைக்

சராசரி ஊதியத்தின் அரைப்பங்கு ஆகும். (Ibid, P102)

பல்வேறு பகுதிகளில் மேற்கொண்ட பரவலான செயல் ஆராய்ச்சி (Field Research) மூலம் இந்த முடிவு எய்தப்படுகிறது (Agarwal, 1994 b).

ஆகவே, பெண்களுக்கு நிலம் மீது சுதந்திரமான சொத்துரிமையும், அதிகாரமும் தேவையென்பதனை (அ) 'நலம்' (Welfare), (ஆ) 'வினைத்திறன்' (Efficiency), மற்றும் (இ) 'சமத்துவமும், அதிகாரம் வழங்குதலும், (Equity and Empowerment) ஆகிய கொள்கைகளின் பிரகாரம் வாதாடப்படுகிறது (Agarwal, 1994 a).

(அ) நலவாதம் (Welfare argument)

பெண்களின் நிலம்மீதான சுதந்திரமான சொத்துரிமையும், அதிகாரமும் குடிமனைக்குள் செல்வப்பிரிவுகளில் நிலவும் பால் சமமின்மையை நிவர்த்தி செய்ய உதவுதோடு மற்றும் இதிலிருந்து மொத்த நலமையும் அதிகரிக்கும். வறிய கிராமத்து குடிமனைகளின் பெண்கள் தமது அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட செல்வத்தை அதிகமாக குடும்பத்தின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கே செலவிடுகின்றனர் என்பதனை எடுத்துக்காட்டக் கூடிய நடைமுறை சான்றுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்படி இருக்கையில் ஆண்கள் புகையிலை, மதுபானம் போன்ற தனிப்பட்ட நுகர்வுப் பொருள்களிலேயே அதிகமாக செலவிடுகின்றனர். குழந்தைகளின் போஷாக்கு தராதரம் தகப்பினதைவிட தாயின் உழைப்புடனேயே பெரும் எவ்வுக்கு தொடர்புபட்டுள்ளது எனவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது (Ibid, P 1461). கிராமத்து பிவிப்பைன்சில் தாயின் வருமானம் ஆனது தனக்கும் தனது குழந்தைக்கும்

சிறிதாதல் - இது வினைத்திறன் அற்றது (2) நிலம் துண்டாடப்படல் அதிகரிக்கும் - இது உற்பத்தித் திறனை பாதிக்கக்கூடியது போன்றவை நடைபெறும் என வாதிக்கப்படலாம். ஆயினும், இருக்கும் சான்றுகள் சிறிய அளவு நிலங்கள் அவசியமாக குறைந்த உற்பத்தியளவை விளைவிக்கும் என பிரேரிக்கவில்லை (ஐப்பான் ஒரு உதாரணம்), மற்றும் நிலத்துண்டாடல் ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலாரினதும் உரிமையாட்சியின் கீழ் இடம்பெறலாம் (Agarwal, 1994 a, P 1463). ஆகவே, பெண்களுக்கு சுதந்திர நிலவுரிமை 'வினைத்திறன்' அடிப்படையில் கேட்கப்படுகிறது.

(இ) சமத்துவம் மற்றும் அதிகாரமூட்டல் வாதம் (Equity and Empowerment Argument)

பெண்களுக்கு சுதந்திர நிலவுரிமை வழங்குவதன் மூலம் அவர்கள் சமஸ்தானத்தில் நிற்கும் அதிகாரத்தை வழங்க முடியும். குடிமனைக்குள்ளும், பரந்த சமூகத்திலும் நிலவும் ஆண் ஆதிக்கத்தையும், மேலாதிக்க வெறியையும் கேள்விக்குள்ளாக்க உதவும். (Ibid, P 1464). இது பொருளியலடிப்படை சார்ந்தவாதம் என்பதை விட சமூக மற்றும் சமூகவிழுமியங்கள் சார்ந்த வாதமாகவே விளங்குகின்றது எனலாம்.

துரதிருஷ்டவசமாக, இலங்கை உட்பட பல ஆசிய நாடுகளில் வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மை (வருமான ஏற்றத்தாழ்வு) - தொடர்பாக, பாலீந்தியாக தயாரிக்கப்பட்ட புள்ளிவிபரங்கள் அவ்வளவாக இல்லை. ஆகவே, வெற்றிகர வறுமை ஒழிப்பு உபாயங்களை ஆக்க மற்றும் அமுலாக்க பாலின பரிமாணத்தினை பிரதிபலிக்கக்கூடிய வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மையை (வருமான ஏற்றத்தாழ்வு) பிடிக்கக்கூடிய ஒரு பூரண ஆராய்வு முன் - தேவை ஆகும்.

மற்றைய எல்லா இலக்கு குழுமையமான (Target Group - Oriented) வறுமை எதிர்ப்பு உபாயங்களையும் விட பால் மையமான வறுமை எதிர்ப்பு உபாயங்கள் தான் வறுமை போக்குதலுக்கான அதியுயர்ந்த தாக்கத்தினைக் கொண்டிருக்கும்.

கற்கைகள் அம்பலப்படுத்தியுள்ளன. பொருளியல் காரணிகளைக் கொண்ட பாலின பாரபட்சத்தினை பொது நடவடிக்கை (Public Action) சரிப்படுத்தினாலும், விஷேடமாக குடும்பத்திற்குள் நிலவும் சமூக - கலாசார காரணிகளை திருத்துவதில் இது மிக சிறிதளவே பங்களிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் (Quibria, 1995, P 382). இதிலிருந்து, வறுமையின் பாலினப் பகுப்பிற்கு உதவும் சமூக - கலாசார காரணிகளை மேம்படுத்தும் பொது நடவடிக்கைகளுக்கு உறுதுணையாக சமூக நடவடிக்கைகள் (Community Action) மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வழக்கமாக, பெண்களுக்கு ஊதிய வேலை கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதே பால் சமத்துவத்திற்கான அதிமுக்கிய நடவடிக்கையாகும் என வாதாடப்பட்டு வந்தது. பல அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஆசிய நாடுகள் பெண்களுக்கு ஊதிய வேலை வழங்குவதில் பெரும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ள பொழுதிலும், பால் சமமின்மை பிடிவாதமாக நிலவத்து நிற்கின்றது. இதற்கான பெரும் காரணி எதுவெனில், தற்பொழுது பெண்களுக்கு ஊதிய வேலை பெறுவதற்கு கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கப்பெறினும், அவர்கள் ஊதிய பாரபட்சத்தினால் குறைந்த வேதனம் பெறுபவர்களாகவும், அவர்கள் தாழ்வான இலிகித (Clerical) மற்றும் கீழ்த்தர உத்தியோகங்களில் செறிந்து காணப்படுபவர்களாகவும், மேலும் பெண்கள் மேன்மையாக பங்களிக்கும் தொழில்களின் சுகாதார, பாதுகாப்பு நிலைமைகள் தராதரம் குன்றியதாகவும் இருப்பதே ஆகும். இவை Cho (1994) இனால் கொரியாவில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளது. இது உயர்பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தினையும், மொத்த வருமான பிரிந்தளிப்பில் நியாயமான சமத்துவத்தினையும் இணைத்து அனுபவிக்கும் ஒரு நாடாகும். உதாரணத்திற்கு, கொரியாவில் பெண்களினது சராசரி வேலை நேரம் ஆண்களினதையும் விட அதிகமானது. மற்றும் பெண்களின் சராசரி ஊதியம், ஆண்களின்

இலங்கை உட்பட பல ஆசிய நாடுகளில் வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மை (வருமான ஏற்றத்தாழ்வு) - தொடர்பாக, பாலீந்தியாக தயாரிக்கப்பட்ட புள்ளிவிபரங்கள் அவ்வளவாக இல்லை. ஆகவே, வெற்றிகர வறுமை ஒழிப்பு உபாயங்களை ஆக்க மற்றும் அமுலாக்க பாலின பரிமாணத்தினை பிரதிபலிக்கக்கூடிய வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மையை (வருமான ஏற்றத்தாழ்வு) பிடிக்கக்கூடிய ஒரு பூரண ஆராய்வு முன் - தேவை ஆகும்.

'ஊதிய வேலை ஊடான பாலின சமத்துவம்' கொள்கையின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வெற்றியினால், பால் சமத்துவத்தினை அடைவதற்கும், மற்றும் வறுமையின் பால் பகுப்பைப் போக்குவதற்கும் உற்பத்திப் பொருட்கள் (விஷேடமாக நிலம்) மீதான பெண்களின் சொத்துரிமையும், அதிகாரமும் இன்றியமையாததாகும் என தற்பொழுது வாதாடப்படுகிறது.

தென் ஆசியாவில், சமூகத்தில் நிலவும் பாலின பாகுபாட்டிற்கும், நிலம் மீதுள்ள சொத்துரிமைக்கும், அதிகாரத்திற்கும் உள்ள தொடர்பினை ஒரு தரையுட்படும் கற்கையில் எடுத்துக்காட்டி, பொருளாதார, சமூக, மற்றும் கலாசாரத் துறைகளில் நிலவும் பால் சமமின்மைக்கான அதிதீர்மான காரணி சொத்துரிமையில் உள்ள பாலின பாகுபாடு (ஆண்கள் சார்பான) ஆகும் என Agarwal, (1994) வாதாடுகிறார் (P 1458). இந்தியாவின்

பாலினம் மற்றும் தேச வழமைச் சட்டம் பற்றி ...

பெண்களுக்கான வறுமை எதிர்ப்புக் கொள்கைகள்!?

முத்துகிருஷ்ணா சர்வானந்தன், வேல்ஸ் பல்கலைக்கழகம், இங்கிலாந்து.

என்க்கும் ஒப்பீட்டு (Relative) கலோரி ஒதுக்கீட்டில் நன்மையான விளைவை உண்டு பண்ணியுள்ளது என Senaueretal (1988) ஆகியோரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, பெண்களுக்கு சுதந்திர நில உரிமை வழங்குதல் சார்பான வாதம் 'நலன்' அடிப்படையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) வினைத்திறன் வாதம் (Efficiency Argument)

பெண்களுக்கு சுதந்திர நில சொத்துரிமை வழங்கினால், (1) நில அளவு

ஏனெனில், எல்லா நாடுகளிலும், பெண்கள் மொத்த சனத்தொகையில் ஐம்பது வீதத்தினை சுற்றிவர இடம்பெறுகின்றனர். மேலும், இதே காரணத்திற்காக, ஒரு நாட்டிற்குள் நிலவும் வருமான ஏற்றத்தாழ்வினைக் குறைப்பதற்கான அதிமுக்கிய உபாயம் குடிமனைக்குள்ளும், பரந்த சமூகத்திலும் வருமான பிரிந்தளிப்பில் நிலவும் பாலின சமமின்மையை சரிப்படுத்தவே ஆகும்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

உங்கள் ஆரம்பகால இலக்கிய ஈடுபாடு பற்றி கொஞ்சம் கூறுங்கள்?

மகாஜனக் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே நான் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொள்ள ஆரம்பித்தேன். அ.ந. கந்தசாமி, மகாகவி, கதிரேசன்பிள்ளை மாஸூர் ஆகியோர் எனது இலக்கிய நண்பர்களாக விளங்கினர். சோ. சிவபாதசுந்தரம் நிர்வாக ஆசிரியராகவும் நா. பொன்னையா பிரதம ஆசிரியராகவும் இருந்த காலப்பகுதியில் எழுத்துலகில் புதியவர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாக இளைஞர்களுக்காக இரண்டு பக்கங்களை ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கம் ஒன்றையும் ஆரம்பித்திருந்தது. அதில் நான் சேர்ந்திருந்தேன். இவ்விளைஞர் சங்கத்தூடாக இலக்கிய மாநாடுகளும் நடத்தப்பட்டன. வெளியேயிருந்து எழுத ஆரம்பித்த நான் ஈழகேசரியில் 1941ல் உதவியாசிரியராக இணைந்து கொண்டேன். இதேவேளை நானும், 'வரதர்', அ.ந. கந்தசாமி ஆகியோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு சங்கத்தை ஆரம்பித்திருந்தோம். அதன் பெயர் மறுமலர்ச்சிச் சங்கம். மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தினுடைய இதழாக 'மறுமலர்ச்சி' சஞ்சிகை வெளிவந்தது. ஆரம்பத்தில் அதில் என்னுடன் வரதர், அ.ந. கந்தசாமி ஆகியோர் சேர்ந்து பணியாற்றினர். பின்னர் பஞ்சாட்சரசர்மா அதில் இணைந்து கொண்டார். சுவையும் எங்களுடனிருந்தார். இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்களில் பெரும்பாலானோர் அன்று அதில் எழுதினார்கள்.

பத்திரிகையில் சமகாலத்து நிகழ்வுகள் பற்றிய அலசல்கள் பலவற்றை நீங்கள்

ஆர்

எழுதிய ரூப்பீர்கள். அவற்றிற்குப் புறம்பாக சிறுகதை, நாவல் போன்ற படைப்பிலக்கிய யத்துறையிலும் நீங்கள் ஈடுபாடு காட்டி வந்திருக்கிறீர்கள். ஏறத்தாழ எத்தனை சிறுகதைகள் எழுதியிருப்பீர்கள்?

ஈழநாடு பத்திரிகையில் சேர்ந்தபின் ஏராளமான சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். அவற்றை என்னால் கணக்கிட முடியாது.

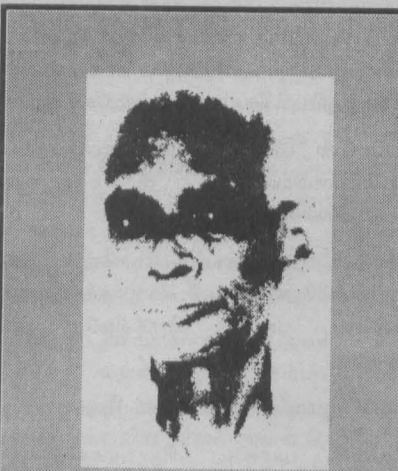
நாவல்கள்?

புகையில் தெரிந்த முகம், யாத்திரிகள் இதுவும் ஈழநாட்டில் தொடர்ந்து வந்ததது. 'ஜெயந்தி' இது முற்றுப்பெறாத ஒரு குறுநாவல். என்றாலும் கூட, அதனை அந்தளவிலேயே முழுமையாகக்

கொள்ள முடியும். அதற்கான பண்பை அக் குறுநாவல் கொண்டிருந்தது. இவற்றைத் தவிர, பத்திரிகைக்குத் தேவையான போது எல்லாம் ஏராளமான விடயங்களை எழுதியுள்ளேன். தொடர்ந்து ஒரே எழுத்துத் தான்.

உங்களுக்கு கவிதையில் நாட்டம் இருக்கவில்லையா?

இல்லை. எனக்கு அதில் அதிகளவு ஈடுபாடு இருந்ததில்லை. ஈழநாட்டிற்கு வரும் கவிதைகளை பிரசுரிப்பதோடு எனது பணி முடிவடைந்து விடும்.

இலக்கியின் சஞ்சிகை வரலாற்றில் 'மறுமலர்ச்சி' சஞ்சிகைக்கு ஒரு முக்கியமான பங்கிருக்கிறது. அந்த மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையின் மூலவர்களுள் ஒருவரான எழுத்தாளர் அ. செ. முருகானந்தம் அவர்களை தற்போது அவர் தங்கியிருக்கும் வயோதிகர் பராமரிப்பு இல்லத்தில் சந்தித்து உரையாடியதிலிருந்து முக்கியமான பகுதிகளை இங்கு தருகிறோம்.

நல்ல தொடர்பிருந்தது. அவர்கள் வெளியிட்ட 'பாரதி' என்ற சஞ்சிகையிலும் நான் எழுதியிருக்கிறேன்.

தமிழகத்து எழுத்தாளர்களுடனான உங்கள் தொடர்பு எவ்வாறிருந்தது?

பெரிதாகத் தொடர்பிருக்கவில்லை. நாங்கள் எங்களுக்கென்றொரு பத்திரிகையைத் தொடங்கி எழுதி வந்ததால் அந்தத் தொடர்பு பற்றி அக்கறை காட்டவில்லை.

இன்று வளர்ந்து வந்துள்ள தமிழ் தேசியம் என்ற அம்சம் உங்கள் எழுத்துக்களில் ஊடுபாவாக இருந்துள்ளதா?

அப்படிக்குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாது. நான் அதில் ஈடுபாடு காட்டவில்லை. பெருமளவில் மிதவாதியாகவே இருந்தேன். சுதந்திரனில் கூட வேலை பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அதன் அரசியலில் ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை. சாதாரண தமிழ் எழுத்தாளனுக்குரிய தமிழுணர்வு தான் இருந்தது.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளரான நீங்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினுடைய அரசியற் சார்புத் தன்மையை எப்படிப் பார்த்தீர்கள்?

ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு ஒரு அரசியல் இருந்தது. அந்தக் கட்சிக்காக உழைத்தார்கள். அவர்களுடைய எழுத்து, வாழ்வெல்லாம் கட்சிக்காகவே இருந்தது. நாங்கள் சுதந்திரனில் சேவையாற்றியும் கூட அந்தளவுக்குப் போகவில்லை. சமஷ்டிக் கட்சிக்காக வேலை செய்யவில்லை.

அதை ஒரு கட்சி விசுவாசமாகப் பார்க்கிறீர்களா?

அவர்கள் மொஸ்கோ சார்பானவர்களாக இருந்தார்கள். ரஷ்யாவில் பழைய எழுத்தாளர்களைப் பின்பற்றித் தான் ரஷ்யிய இலக்கியம் வளர்ந்தது. அந்த ரஷ்யிய எழுத்தாளர்களைப் பின்பற்றித் தான் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் எழுதினார்கள். எனக்குக் கூட தல்ஸ்தோயை நன்றாகப் பிடிக்கும்.

யாழ். இலக்கிய வட்டத்துடன் எந்தளவிலான தொடர்பு இருந்தது?

கனகசெந்திரநாதனுடன் நல்ல தொடர்பு இருந்தது. அவர்களது கூட்டங்களில் எல்லாம் போய்ப் பேசியிருக்கிறேன்.

'மறுமலர்ச்சி' இதழின் இணையாசிரியர் பதவியிலிருந்தும், நீங்கள் இடைநடுவிலேயே நீங்கிக் கொண்டதாகத் தெரிகிறது. ஏதும் பிரச்சினை காரணமாகவா?

இல்லையென்பது. ககலீனம் காரணமாக, எனது தாய்மாமனார் அழைத்ததன் பேரில் திருகோணமலை சென்று தங்க நேரிட்டது. அதனால் தொடர்ந்து பணிபுரிய முடியவில்லை. எனினும், மறுமலர்ச்சிக்காக எனது விடயதானம் தொடர்ந்தது. அதன் சந்தா சேகரிப்பு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டேன். எனவே அதனுடன் தொடர்பு விட்டுப் போகவில்லை.

திருகோணமலையிலிருந்தும் நீங்கள் பத்திரிகை ஒன்றைக் கொண்டு

இதுவாகத்தானிருக்கும் என்பது என் எண்ணம்.

'எரிமலை' எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது?

'மறுமலர்ச்சி'யை விட்டு வந்து நான் திருகோணமலையில் தங்கியிருந்த காலம் தான். அநேகமாக 1947ம் ஆண்டாயிருக்கலாம். (உண்மையில் 'மறுமலர்ச்சி' கதைகள் என்ற தலைப்பில் அண்மையில் வெளிவந்த நூலின் முன்னுரையின்படி 1948ம் ஆண்டு தை மாதம் வெளிவந்த 'மறுமலர்ச்சி'யின் 18வது இதழிலிருந்து ச. பஞ்சாட்சரசர்மா அ. செ. முவுக்குப் பதிவாக இணையாசிரியராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார் என்ற குறிப்பிலிருந்து அ. செ. மு. மறுமலர்ச்சி இதழ் 17வது இதழின் வரையிலும் பணியாற்றியிருக்கிறார். எனவே 'எரிமலை' வெளிவரத் தொடங்கிய காலம் 1948ம் ஆண்டின் முற்பகுதியாக இருக்கலாம்)

'எரிமலை' எத்தனை இதழ்கள் வரையில் வெளிவந்தது? வாசகர் மத்தியில் அதனுடைய தாக்கம் எவ்வாறிருந்தது?

அதிகமில்லை. ஒரு ஐந்து அல்லது ஆறு இதழ்கள் மட்டுந்தான் வெளிவந்திருக்கும். மாத்திற்கு இரண்டாக. போதிய ஆதரவிருந்தும், திருகோணமலையில் அதற்கு நல்ல வரவேற்பும் ஒத்துழைப்பும் இருந்ததும், நிதிப்பற்றாக் குறைதான் அது நின்று போகக் காரணமாயிற்று. சிறந்த அச்சகம் ஏதும் இல்லாததால் அச்ச நேர்த்தியும் இல்லை. வாசகர்களின் மத்தியில் அதன் தாக்கம் பற்றி குறிப்பிட அதிகம் இல்லை. தொடர்ந்து வெளிவந்திருந்தால் அவ்வாறான தாக்கம் ஏதும் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

நீங்கள் படைப்பாளி என்ற வகையில் ஏராளமான சிறுகதைகளையும், குறிப்பிடத்தக்க குறுநாவல்களையும் நெடுங்கதைகளையும் எழுதியிருக்கிறீர்கள். இதில் நீங்கள் எதில் உங்களை அதிகம் அடையாளம் காணப்பட வேண்டும் என விரும்புவீர்கள்.

இரண்டிலுந்துதான்.

பத்திரிகைத்துறையில் நீங்கள் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் பணிபுரிந்திருக்கிறீர்கள். இதில் எந்தப் பத்திரிகையில் பணியாற்றியதை சிறப்பான காலமாக கருதுகிறீர்கள்.

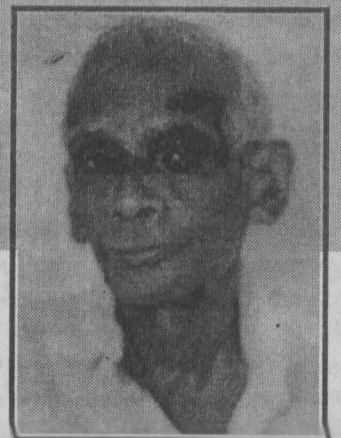
'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் பணியாற்றிய காலத்தைத் தான். 1963லிருந்து 4 வருடங்கள் அதன் ஆசிரிய பீடத்தில் பணியாற்றியுள்ளேன். அதன் பிறகு தொடர்ச்சியாக 15 வருடங்கள் 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்கு தொடர்ந்து விடயதானியாக இருந்து வந்துள்ளேன். பிரகரத்துக்கான சிறுகதைகளின் தரம் கண்டு தேர்வு செய்பவனாகவும் இருந்துள்ளேன். 'யாத்ரீகன்', 'ஜீவபூமி', 'ஜயந்தி' என்னும் தொடர் நாவல்களை எழுதியுள்ளேன். அதிலே 'ஜயந்தி' சிங்கள நாட்டின் வாழ்புலத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டது. 1977இனக் கலவரத்தை மையமாகவும் கொண்டது. 'ஜயந்தி' என்பது அதில் வரும் சிங்களப் பெண் பாத்திரத்தின் பெயர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உங்களுடைய எழுத்துப்பணியை எப்போது கைவிட்டீர்கள்?

1981ல் ஈழநாடு எரிக்கப்பட்டதுடன் எழுத்துப்

யாழ். நூலக எரிப்பும், எனது தாயாரின் மரணமும் பேனாவின் ஊற்றை வற்ற வைத்து விட்டன!

-அ.செ. முருகானந்தம்

பணியைக் கைவிட்டேன். அதன் பிறகு இலக்கிய உறவுகளெல்லாம் விடுபட்டுப் போய்விட்டன. அத்தோடு 85ல் எனது தாயாரும் காலமாகிவிட்டார் அதற்குப்பிறகு எனது பேனா ஊற்றெடுக்கவில்லை.

நேர்காணல் : வில்லியர்

வீரகேசரியிலும், சுதந்திரனிலும் நான் பணியாற்றியிருக்கிறேன். சுதந்திரனில் 1949 - 50ல் சிவநாயகம் அவர்கள் ஆசிரியராக இருந்தபோது பணியாற்றியிருக்கிறேன். அ.ந. கந்தசாமி தானையடி சபாரத்தினம், சில்லையூர் செல்வராஜன், கே.செனேல், சி.பாக்கியநாதன் ஆகியோர் அப்போது சுதந்திரனில் எழுதி வந்தனர். வானொலிக்காகவும் நிறைய எழுதியிருக்கிறேன். நாவற்குழியூர் நடராசன், சிவபாதசுந்தரம் போன்ற இலக்கிய நண்பர்கள் தான் அங்கும் இருந்தார்கள். இது தவிர முற்போக்கு எழுத்தாளர்களான கணேஸ், இராமநாதன் போன்றோரோடும் எனக்கு

உலிபர்ப்பாளராக, வானொலிக் கலைஞராக, தொலைக்காட்சி நாடக இயக்குநராக மற்றும் இலங்கை ரூபவாணி யின் தமிழ் நிகழ்ச்சிப் பிரிவின் படைப்பாளராக பல துறைகளிலும் பணியாற்றிய பி. விக்கனேஸ்வரன் அவர்களின் "வாழ்ந்து பார்க்கலாம்" எனும் வானொலி நாடக நூல் செப்டெம்பர் மாதம் கனடாவில் வெளியிடப்பட்டது. நூலில் பி.விக்கனேஸ்வரன் அவர்கள் 'வானொலி நாடகங்களும் நானும்' எனும் தலைப்பில் எழுதியுள்ள முன்னுரையொன்றின் சில பகுதிகளை இங்கு தருகிறோம்.

ஆர்

சுதந்திரம் வேண்டும் என்று நான் உணர்ந்தேன். சானா ஈழத்துத் தமிழ் வானொலி நாடகத் துறையின் முதல்வர். தயாரிப்பு நுணுக்கங்களை நன்கு பயின்றவர். ஒலிபரப்புக் கலையின் புனித ஸ்தலம் என்று போற்றப்படுகின்ற

நேரம் பிச்சிவிடும். இத்தகைய தயாரிப்பு முறையினால் நான் அவர் குறித்த நேரத்தில் அச்சொட்டாக நிகழ்ச்சிகளை முடிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட தயாரிப்பாளர் எனப் போற்றப்பட்டார். ஒலிபரப்பில் இது ஒரு முக்கிய திறமை. ஆனால், இது நடிகர்களை ஒரு இயந்திரம் போல் இயங்க வைப்பதாக நான் உணர்ந்தேன். இலக்கிய நாடகங்களில் அவ்வளவு பிரச்சினை இல்லாவிட்டாலும் சாதாரண பேச்சுவழக்கில் அமையும் யதார்த்தமான நாடகங்களை நடப்பதற்கு நடிகர்களுக்கு சுதந்திரம் வேண்டும்.

1973ஆம் ஆண்டு சானா அவர்கள் ஓய்வுபெற, காலஞ்சென்ற கே.எம்.வாசகர் அவர்கள் பிரதான நாடகத் தயாரிப்பாளர் ஆனார். சூழ்நிலையில் பெரும் மாற்றம். அதிகளவு ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் நாடகம் எழுதத் தொடங்கினார்கள். பேச்சுவழக்கு பற்றிய வாசகரின் கருத்திலும் மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தது. அத்தோடு கலையகத்தினுள்ளேயே ஒலிப்பதிவுக் கருவிகளும் இடம்பெறத் தொடங்கி விட்டன. நினைத்தபடி நிறுத்தி நிறுத்தி ஒலிப்பதிவைத் தொடரலாம். இதனால் வாசகருக்கு தயாரிப்புக் கெடுபிடிகளைத் தளர்த்தி, நடிகர்களுக்கு இயல்பாக நடக்கக் கூடிய சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இதனால், தமிழ் வானொலி நாடகங்கள் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெறத் தொடங்கின. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பேசும் நடிகர்கள் பிரபலமாகத் தொடங்கினார்கள். சுப்புலக்ஷ்மி, காசிநாதன், விஜயாள் பீற்றர், ஆனந்தராணி, செல்வநாயகி, கமலினி, மார்க்கண்டன், தர்மலிங்கம், கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன், யேசுரட்சனம், அமிர்த வாசகம் போன்ற மேலும் பல நடிகர்கள் அதிகளவில் மக்களுக்கு அறிமுகமானார்கள்.

காலஞ்சென்ற சிலையூர் செல்வராஜன் அவர்களின் திரைப்படப் பிரதியின் கதையை மூலமாகக் கொண்டு கே.எம்.வாசகர் அவர்கள் எழுதித் தயாரித்து, மக்கள் வங்கியின் அனுசரணையுடன் வர்த்தக சேவையில் ஒலிபரப்பாகிய 'தணியாத தாகம்' என்ற வானொலி நாடகம், இலங்கை வானொலி நாடக வரலாற்றின் உச்சக் கட்டம் என்று கூறலாம். யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கில் அமைந்த சமூக வானொலி நாடகம் ஒன்று பிராந்திய வேறுபாடுகளைக் கடந்து, அத்தகைய அபரிதமான வரவேற்பைப் பெற்றது ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சி. அதற்கு முதல் சானாவின் 'வண்டன் கந்தையா', ராமதாஸின் 'கோமாளிகள்' போன்ற நாடகங்கள் வர்த்தக சேவையில் ஒலிபரப்பப்பட்டு மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்ற நாடகங்கள் தான். ஆனால் நகைச்சுவை நாடகங்கள்

என்ற வகையில் அவை பெற்ற வரவேற்பு ஆச்சரியமான தொன்றல்ல.

கே.எம். வாசகர் உணர்ச்சி வசப்படுபவர். அதை வெளிப்படையாகவே காட்டிக் கொள்பவர். நாடக ஒத்திகை, ஒலிப்பதிவுகளின் போது அவர் தன்னை மறந்த நிலையில் நின்று நடிகர்களுக்கு நடத்துக் காண்பிப்பார். நடிகர்களுக்கு வசனங்களை வரிக்கு வரி சொல்லிக் கொடுப்பார். நடிகர்கள் உணர்ச்சிகரமாக நடக்கும் போது அவர்களின் உணர்ச்சிகளுக்கேற்ப இவரின் முகபாவங்கள் மாறிக் கொண்டே இருக்கும். ஆரம்பத்தில் இத்தகைய நெறியான்கையினால் நான் கவரப்பட்டாலும், காலப்போக்கில் இதில் குறைபாடு இருப்பதை உணர்ந்தேன். காரணம், காலம் செல்லச் செல்ல அவரின் நாடகங்களில் அனைவரும் ஒரே பாணியில் நடக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். குறிப்பாக, நடிகைகளும், புதிய நடிகர்களும் வாசகரைப் போலவே வசனங்களை ஏற்ற இறக்கங்கள், நிறுத்தங்களுடன் பேசத் தொடங்கி விட்டார்கள். நடிகர்களின் சொந்தப் பங்களிப்பு மிகக்குறைவாக இருந்தது. நடிப்பும் யதார்த்தத்திலிருந்தும் சற்று மிகைப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது.

நூல் கிடைக்கும் இடம்.

P. Wikneswaran,
100, Mornelle Court
Apt 1080,
Scarborough, Ontario
M1E 4X2, Canada.

எனது இளமைப் பருவத்தில் அவ்வளவாக வானொலி நாடகங்கள் கேட்டது கிடையாது. சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்த போது கேட்டதெல்லாம் திருச்சி, சென்னை, பாண்டிச்சேரி வானொலி நிலையங்களில் இருந்து ஒலிபரப்பான நாடகங்கள். அநேகமாக இலக்கிய நாடகங்கள் தான். மண்டைதீவு ஒலிபரப்பி அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் இயங்கத் தொடங்கும் முன் எம் பகுதிகளில் இந்திய வானொலி அதிலும் திருச்சி நிலையம் மிகத்தெளிவாகக் கேட்கும் என்பதால், அதைக் கேட்பது தான் வழக்கமாக இருந்தது. மற்றும் விடுமுறைக்கு நான் பெற்றோரிடம் மலையகம் சென்ற வேளைகளில் இலங்கை வானொலி நாடகங்கள் சிலவற்றைக் கேட்டிருக்கின்றேன். அவையும் பெரும்பாலும் இலக்கிய நாடகங்களே. சில சமயங்களில் மலையில் வர்த்தக சேவையில் ஒலிபரப்பான சானாவின் 'வண்டன் கந்தையா' நாடகத்தைக் கேட்டதுண்டு. இது யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் அமைந்த நாடகம். எனவே வானொலி நாடகம் என்றால் இலக்கியச் சொல் நடைபயில் அல்லது தூய தமிழில் இருக்கும் - இருக்க வேண்டும். சாதாரண பேச்சு வழக்கில் அமைந்திருந்தால் அது நகைச்சுவை நாடகம் என்ற ஒரு மேலோட்டமான எண்ணம் தான் எனக்கு இருந்தது. அறுபதுகளின் நடுப்பகுதிவரை தயாரிக்கப்பட்ட சினிமாப் படங்களில் இந்த நிலை இருந்ததை அறிவீர்கள். சுதாநாயகன், நாயகி அது சமூகப்படமாக இருந்தால் கூட தூய தமிழில் தான் பேசுவார்கள். நகைச்சுவை நடிகர்கள் சாதாரண பேச்சுவழக்கில் பேசுவார்கள்.

வானொலி நாடகங்கள் பற்றி இத்தகையதொரு கண்ணோட்டத்துடன் நான் 1970ஆம் ஆண்டு நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளராக இலங்கை வானொலியில் சேர்ந்து கொண்டேன். எனது பணி, நிகழ்ச்சிகளை ஒலிப்பதிவு செய்வது பல்வேறு மொழிகளில், பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை ஒலிப்பதிவு செய்யும் சந்தர்ப்பம். ஒலிப்பரப்பின் நுணுக்கங்கள் முதல் கலை இலக்கியத் துறை வரை மிக நுணுக்கமாக - விரிவாக அவதானிக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம். அப்போது தமிழ் நாடகத் துறைக்குப் பொறுப்பாக சானா அவர்கள் இருந்தார்கள். அவரது சகல ஒலிப்பதிவுகளையும் பெரும்பாலும் கே.எம். வாசகர் செய்வது வழக்கமாக இருந்தது. கொழும்பு தமிழ் மேடை நாடகத் துறையில் பிரபலமாக இருந்த கே.எம். வாசகர் அவர்கள், நான் பணியில் சேர்வதற்கு ஒரு சில மாதங்கள் முன்பு

நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளராகச் சேர்ந்திருந்தார். அப்போது தான் இந்த புதிய பதவி முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு முன்னர் தொழிற்புலியலாளர்களே ஒலிப்பதிவை மேற்கொண்டனர்.

மேடை நாடகத்தில் பிரபலமான கே.எம்.வாசகர் வானொலியில் சேர்ந்ததும், தயாரிப்பு உதவியாளர் என்ற அந்தப் புதிய பதவியை ஏற்படுத்திய நோக்கத்துக்கமைய அவரே சானா அவர்களின் நாடகங்களை ஒலிப்பதிவு செய்யும் பொறுப்பில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார். அவர் பணி செய்யாத சில சமயங்களில் எனக்கும் மற்றும் என்னுடன் பணியில் சேர்ந்த மற்றும் தமிழ் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

அப்போது சானா அவர்கள், கிரமமாக ஒவ்வொரு கிழமையும் ஒலிபரப்பாகும் நாடக நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது மெல்ல மெல்ல யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கில் அமைந்த நாடகங்கள் தயாரிக்கப்படத் தொடங்கிய காலம். அதற்கு முந்திய கால கட்டங்களில் அநேகமாக இலக்கிய நடையில் அல்லது தூய தமிழில் அல்லது இந்திய பேச்சுவழக்கில் அமைந்த நாடகங்களே தயாரிக்கப்பட்டன. அந்தக் கால கட்டத்தில் பிரபலமாக இருந்த நடிகர்கள் அநேகமாக கொழும்பைச் சேர்ந்த ரி.வி. பிச்சையப்பா, ரோசாரியோ பிரீஸ், ஜபார், ராஜேஸ்வரி பிச்சாண்டி (பின்பு சண்முகம்), பிலோமினா சொலமன், விசாலாட்சி குகதாசன் போன்ற இந்திய வம்சாவளி நடிகர்களே. நான் சேர்ந்த காலகட்டங்களில் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கில் அமைந்த பிரதான நாடகங்கள் தயாரிக்கப்படத் தொடங்கியதால், சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதன், கே. மார்க்கண்டன், எஸ்.கே.தர்மலிங்கம், எஸ்.எஸ்.கணேசபிள்ளை, ரி. ராஜேஸ்வரன் போன்ற நடிகர்கள் பிரபலமாகத் தொடங்கியிருந்தார்கள். உணர்ச்சிகரமான நாடகங்கள் இந்தியச் சாயலுடன் கூடிய தூய தமிழில் இருந்தால் தான் (அக்கால சமூகப் படங்களின் பாணி) இரகசிய முடியும் என்ற எண்ணத்தில் இருந்த எனக்கு இந்த வானொலி நாடகங்கள் வித்தியாசமான உணர்வை ஏற்படுத்தின. ஆனால், கதம்பம் நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற யாழ்ப்பாணப் பேச்சுப் பாணியில் அமைந்த நகைச்சுவைத் துணுக்கு நாடகங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்ட பேச்சுப்பாணியாக இருந்த போதிலும் இயல்பாக இருந்தன. கே.எம்.வாசகர் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கு, உணர்ச்சிகர சமூக நாடகங்களுக்குப் பொருந்தவே பொருந்தாது என்ற திட்டவட்டமான அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவரது பிரபலமான 'சுமதி'

வாழ்ந்து பார்க்கலாம்

இலங்கை வானொலியில்

வாழ்ந்து பார்த்த

அனுபவங்களை

பகிர்ந்துகொள்கிறார்

பி. விக்கனேஸ்வரன்

போன்ற மேடை நாடகங்கள் இந்திய பாணியிலேயே உரையாடலைக் கொண்டிருந்தன.

இந்தக் காலகட்டம் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகு, மண்வாசனை, யதார்த்தம் என்னும் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு தீவிரத்துடன் தனித்துவமாக வளரத் தலைப்பட்ட காலம். எனவே எமது எழுத்தாளர்கள் புனையும் வானொலி நாடகங்களும், எமது மண்ணுக்குரிய தனித்துவத்துடன் யிரித்த தொடங்கியமை தவிர்க்க முடியாததொன்று மட்டுமல்ல, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியதும் ஆகும் என்று எனது சிந்தனை மாற்றமடையத் தொடங்கியது. ஆனால், எமது பேச்சுவழக்கில் யதார்த்தமாக உணர்வுகளை வெளிக்காட்டுவதற்கு நடிகர்களுக்கு சற்று

இல்லையென்றால், மிகுந்த சிரமப்பட்ட நோடும். ஒலிபரப்பில் நேரம் என்பது முதன்மையானதும், மிக முக்கியமானதுமான ஒரு விடயம், ஒத்திகை பார்த்து நேரம் கணிக்கப்பட்ட பின்பு நடைபெறும் இறுதி ஒத்திகையில் நடிகர் சற்று உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஒரு சொல்லை திரும்பச் சொல்லிவிட்டால் கூட (உதாரணத்திற்கு முடியாது என்று சொல்லவேண்டியதை முடியாது, முடியாது என்று அழுத்தம் கொடுத்து சொல்லிவிட்டால்) சானா அவர்கள் உடனேயே ஒத்திகையை இடைமறித்து, அப்படிப் பிரதியில் இருக்கிறதா என்று கடுமையாக விசாரிப்பார். பிரதியில் இருப்பதைவிட ஒரு பெருமூச்சுக்கூட அதிகமாக விட முடியாது. ஏனெனில், ஒவ்வொரு நடிகரும் இப்படியே செய்தால் அவர் கணித்த

“வெளிநாட்டவர்களும் அதிகம் என்பதற்கான நன்றாகப் புரிந்து கொள்கிறார்கள் என்று நான் அதிகம் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனாலும், நான் உண்மையில் அவர்களுக்காகப் படம் எடுப்பதில்லை. படத்தயாரிப்பின் போது வெளிநாட்டவர்கள் பற்றி நான் கருத்திற் கொள்வதில்லை. நான் எடுக்கும் படங்களெல்லாம் இன்றைய இளம் ஜப்பானியர்களுக்காக எடுக்கப்படுவது. இளைய தலைமுறைக்கு நான் என்பதற்கான உருவாக்க வேண்டி இருப்பதால், மேற்கத்தேயப் பாணி உருவாக்கத்தை நான் கைக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதுவே நடைமுறை சாத்தியமானதெனவும் காண்கின்றேன். இளையவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்காய் வேண்டி நான் இருப்பதைப் பரிமாற்றம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நான் இளைய தலைமுறை என்று குறிப்பிடுவது 20களில் உள்ளவர்களையாகும். உண்மையில் இவர்கள் தான் என்பதற்களின் இலக்கு. இவர்களுக்கு ஜப்பான், ஜப்பானியத்துவம் தெரிவதில்லை இப்போதைக்கு. ஆனால், ஒரு காலத்தில் எல்லாவற்றையும் அவர்கள் அறிவார்கள். நானும் கூட, ஜப்பானியன் தான். அதுவும் உண்மையான ஜப்பானியன்...”

- அகிரா குரோசாவா

“உண்மை ஜப்பானியன் என தன்னை வர்ணித்துக் கொண்ட அகிரா குரோசாவா ஞாயிறன்று (30.8.98) தன் 88வது வயதில் இறந்து போனான். கடந்த காலங்களில் ‘வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உலகின் தலை சிறந்த சினிமா இயக்குனர்’ என அடிக்கடி நினைவு கூறப்பட்டவர். உலகின் கவனத்தை தன் பால் ஈர்த்துக் கொண்டவர். மேற்கின் படத் தயாரிப்பாளர்களிடையே மதிப்பையும், மரியாதையையும் பெற்றவர். மரணப் பிரிவுப சாரச் செய்தியொன்றில், அகிரா குரோசாவாவின் பிரபலமான விசிறிகளில் ஒருவரும், இயக்குனருமான ஸ்டீவன் ஸ்பில்பேர்க் இவரை ‘எங்கள்’ காலத்திய ‘காட்சியூக ஷேக்ஸ்பியர் (Visual Shakespere)’ என வர்ணித்திருக்கிறார். தரம், தாழ்பரியம், ஆழ், அகலம் எனப்பார்க்கையில் அகிரா குரோசாவா சர்வதேச சினிமாவில் நிலையான வித்தகம் புரிந்திருக்கிறார். அவரின் சிறப்புத் திறமை சர்வதேச சினிமா உலகில் பணிவுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அகிரா குரோசாவாவை காட்சியூக ஷேக்ஸ்பியர் என்று சொல்லும் கூற்றை நியாயப்படுத்தும் வகையில் அவரின் இரண்டு படங்களைக் குறிப்பிடலாம். இரண்டும் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களை சினிமாத்தனமாக சிறந்த முறையில் வியாக்கியானப் படுத்தித் தந்திருக்கிறது. ‘இரத்தச் சிம்மாசனம் (Throne of Blood), Ran ஆகியன ஷேக்ஸ்பியரின் ‘மெக்ஸ்ப’, King Lear ஆகிய நாடகங்களைத் தழுவித் தயாரிக்கப்பட்டதாகும். (இரண்டாவதில், ‘லியரி’ன் மரபுவழிவந்தோர் தற்செயலான பால் உருவ மாற்றத்துக்குள்ளானார்கள். மகன்கள் மகன்களாக மாறினார்.)

ஜப்பானின் விதிவிலக்குப் பெற்ற படத்தயாரிப்பாளர்களில் குரோசாவா நன்கு அறியப்பட்டவராகவும், வரவேற்கப்பட்டவராகவும் இருக்கிறார். ஐம்பது வருட காலத்துள் (1943 Sanshiro Sugata என்ற படத்தில் தொடங்கி, 1993ன் Madadayo வரை) முப்பது படங்களைத் தந்திருக்கிறார். அவற்றில் அநேகமானவை முதற் தரமான, தலை சிறந்த படப்புக்களாய் உள்ளன. சர்வதேச அங்கீகாரம், வரவேற்பு கிடைத்தும் கூட அவரின் தன்முனைப்பில் எந்த மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தவில்லை. தன்னடக்கமும், மேதாவித்தமற்ற தன்மையும் அவரின் பாதைகளாயிருந்தன. இரு தடவை சிறந்த வெளிநாட்டுப் படங்கள் என்ற பிரிவில் ஒஸ்கார் விருதும், (இது ஒரு சாதனையும் கூட) Motion Picture’s கலைகள் விஞ்ஞானங்களுக்கான அமெரிக்க கல்வியகத்தின் அதிஉயர் விருதான Lifetime achievement award ஐ 1990லும் பெற்றிருக்கிறார். (இந்த விருதைப் பெற்ற இன்னொரு ஆசிய நெறியாளர் சத்யஜித் ரே) தனது பெயர் இவ்விருதுக்கு தெரிவாகியிருப்பதை அறிந்த அகிரா குரோசாவா “அவன் இன்னும் அதை எட்டிக் கொள்ளும் திறமையடையவில்லை” என்றார். தான் இன்னும் தன் கலையைத் தேடிக்கொண்டிருப்பதாகவே பிரகடனப்படுத்தினார். இதை ஒன்றும் நாம், வெறுமனே

தவறான, பிற்போக்கான பணிவு என்று கருத்திற் கொள்ளக்கூடாது. அவர் தெரிவு செய்து கொண்ட கலையூடகத்திற்கும், அதன் எண்ணற்ற சாத்தியப்பாடுகளுக்கும் அவர் திருப்பியளித்த மதிப்பும் உயர் அந்தஸ்தும் என்றதான் அதைக் கொள்ள வேண்டும்.

டோக்கியோவாசியான அகிரா குரோசாவாவின் தந்தை “நன்கு பயிற்சி பெற்ற இராணுவ உத்தியோகத்தர்”. மற்றும் ‘கண்டிப்பானவர்’. தாயோ ‘மிகச் சாதாரண மென்மைக் குணமுடைய ஒருத்தி.’ இந்தக் குடும்ப மற்றும் வர்க்கப் பின்னணியில் அவர், “இராணுவத்துடனான எந்த நடவடிக்கையையும் வெறுத்தார்.” ஒரு நடுத்தர கல்விக்கூடமொன்றில் ஒரு பாடமாக இராணுவப் பயிற்சி பெற்றிருந்தாலும் “அவர் ஒரு போதும் துப்பாக்கி தூக்கித் திரிந்ததில்லை.”

17 வயதில் The Doshva School of western Painting ல் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்றுத் தேர்கிறார். இங்கிருக்கையில் இவரின் ஓவியங்கள் இரண்டு

திறனுள்ளமை இன்றியமையாத ஒன்றாகவே கொள்ளக் கூடியது.

மேற்கின் கலை, இலக்கியத்தை கற்பதில் ஆர்வமுடையவராக இருந்தார் என்பதில் இன்னும் சிலதையும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும். அகிரா குரோசாவா டால்ஸ்டாய், தாஸ்தாவுகி, டர்ஜீனீவ் ஆகியோரது மாத்திரம் செல்வாக்கிற்குட்படவில்லை. Jhon Ford, Abel Gance, Howard Hawkes, George Stevens, Frank Capka, Willam Wyler என வேறுபட்ட மரபினர் சிலரும் அவரில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளனர். இந்தக் ‘கடவை’ சினிமாவின் அதிகார எல்லையில் சரியானதும், பொருத்த முடையதுமான பெருக்கத்தையே, விருத்தியையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. விளக்கிக் கூறும் தரத்தில் அகிரா குரோசாவாவின் சமுராய் பண்பு அவரை ஒரு தரமிக்க இயக்குனராக இனங்காட்டியிருக்கிறது. ஜப்பானிய திரைப்பட வரலாற்றாய்வாளரும், விமர்சகருமான Donald Richie இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: “அகிரா குரோசாவா சமுராய்

Sevan Samurai, Sanjuro, Yojimbo ஆகிய படங்களிலும் இந்தப் பெறுமானங்களே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தத்துவார்த்தப் பார்வை, நோக்கு, மனித வாழ்வு பற்றிய உணர்வுபோன்றவையே அகிரா குரோசாவாவின் படங்களில் நேர்த்தியையும், உறுதிப்பாட்டையும் கொடுக்கின்றன எனலாம்.

அகிரா குரோசாவா அவரது தொழில்சார்ந்த பிரபலக் கலாசாரத்துள்ளோ, உயர்வு நவீனச் சூழலோ உட்பட்ட ஒருவராக இல்லாமல் தனிப்பட்ட ஒரு மனிதராகவே தோற்றம் தருகிறார். அவர் பற்றி அதிகமாய் எழுதப்பட்டதுமில்லை. விமர்சனத்தனமான தன் அணுகல்களில், ஊகங்கள், புலன்சாரா விடயங்களில் தனக்கிருக்கும் வெறுப்பைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அவரது கலையின் தரம்பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் அகிரா குரோசாவா.

“பலர் என்படைப்பை விமர்சிக்கிறார்கள். அவையதார்த்தமானதல்ல என்கிறார்கள். உலகின் வெளித்தோற்றங்களை அப்படியே பிரதி பண்ணி ஒப்படைப்பதென்பது எதையும்

தடவை தேசியக் கண்காட்சிக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டது. ஏழ்மை இவரை இதைத்தொடர விடவில்லை. ஓவியக் கல்லூரியில் இருந்து விலகிய அகிரா குரோசாவா, Japan Proletariat Artist's Group ல் இணைந்து கொண்டார். அங்கு அவர் மார்க்சியத்தை உள்வாங்காது கலை, இலக்கியத்தில் புதிய இயக்கங்களை கற்பதையே தன் இலக்காகக் கொண்டிருந்தார். ஆர்வத்தோடு வாசிப்பதில் ஈடுபட்டார். மணிக்கணக்கில் டோல்ஸ்டோய், Turgenev, தாஸ்தாவுகி போன்றோர் பற்றி கதைக்கக் கூடியவராக மாறினார்.

குறிப்பாக தால்

குழாத்திலிருந்து வந்தவர். எந்தப் பாரம்பரியமும், குழலும் அவரில் பாதிப்புச் செலுத்தியிருந்தாலும் கூட இந்த ஆரம்பத் தகைமைகளும், நிலைமைகளும் பாதிப்பேற்படுத்தவே செய்திருக்கின்றன. குறிப்பாக அவரில் தூய்மைத்துவ அமைப்பும், பழங்காலத்து பாணியிலான இரக்கம் கொள்கிற உறுதியும், பூரண ஒழுக்கமுடையமையும், சமரச மற்ற தன்மையும், கோட்பாட்டுச் செயற்பாட்டையும் காணமுடிகிறது. இதெல்லாம் Bushido என்கிற

யதார்த்தமாகிவிடாது. அது பிரதிபண்ணல்தான். யதார்த்தம் எதுவென்று அறியவேண்டுமானால், ஒருவரின் உலகை நாம் ஆழ்ந்து கூர்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஒருவன் யதார்த்தமென்று உணர்கிற ஒரு விடயத்துக்கு பங்களிப்புச் செய்கிற விடயங்களையெல்லாம் தேடியறியவேண்டும். இவை சொற்பமானது தான். அவற்றை ஒருவன் உருவாக்குகிறான். இந்த உண்மையப் பகுதியைச் சுற்றித் தான் உலகம் நகர்கிறது. சுழற்சி மையக்கோடும் இங்கே தான் திரும்புகிறது. மாறுகிறது. தாஸ்தாவுகி, டோல்ஸ்டாய், டர்ஜீனீவ் போன்றோரெல்லாம் இந்த விடயங்கள் என்ன என்பதை தங்கள் படைப்புக்களில் காட்டியிருக்கிறார்கள். கலைஞனாக இருப்பதென்பது, அவன் விடயங்களை தேடுவனாக கண்டுணர்ந்து ஆய்பவனாக இருப்பதாகும். ஒருவனின் பார்வையை திருப்பி விடுபவனாக, தடுப்பவனாக இருப்பது கலைஞனாக இருப்பதென்பதன் அர்த்தமல்ல.”

அகிரா குரோசாவாவின் பெயர் இலங்கையிலும் பிரபல்யமானதும், மதிப்பளிக் கப்பட்டதுமான ஒன்றாயினும் கூட அவரை உரிய முறையில் இனங்கண்டு இருக்கிறோமா என்பது ஒரு கேள்வியே. அகிரா குரோசாவாவின் ஜப்பானியத்துவத்தை நாம் பெரும்பாலும் வாட்சண்டையிலும், உடையலங்கா ரத்திலும், கதை வினோதங்களிலும் தான் காட்டியிருக்கிறோம். அல்லது கண்டிருக்கிறோம். “மேற்பரப்பின் கீழேயுள்ள” உண்மையான அகிரா குரோசாவாவை நாம் இன்னும் சரியான முறையில் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் மண்ணில் அவரை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எப்போதாவது ஒரு நாள் அது நிகழும். எப்போது என்பது தான் தெரியாது. நிகழ்ந்தால் இலங்கையில் தற்போதைய சினிமாக்கலையின் போக்கு எவ்வளவு சிறுபிள்ளைத் தனமானது, போலியானது, அறிவற்றது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளமுடியுமாபிருக்கும். சினிமாவின் அரசியல், சமூக, முக்கியத்துவம் தெரியாமல் அதில் ஈடுபடும் இலங்கை சினிமாக்காரர்கள், ‘சீரியல் இயக்குனர்களின்’ பொருத்தப்பாங்கற்ற நிலையும் தெரியவரும்.

சுருக்கம் குரோசாவா

“எங்கள் காலத்து ஷேக்ஸ்பியர்”

ஆங்கிலத்தில்: ஜயதேவ தழுவுவர்: எம்.கே.எம்.எஸ்

கூவ்கி இவரில் பாதிப் பேற்படுத்தியிருக்கிறார். “நான் விரும்பும், இன்றுவரை மதிக்கும் ஒருவர் அவர். அவர் பெரும் தாக்கம் ஏற்படுத்தியவர்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இதுதான் அகிரா குரோசாவாவை படநெறியாளராக உருவாக்கிய பிரதான காரணிகள். ஓவியனாக இருந்தமை, மேற்கின் கலை இலக்கியத்துடனான அவரது தொடர்பு, சமுராய்ப் பாரம்பரியங்கள் போன்றனவெல்லாம் அவரை உருவாக்கின. இதில் முதல் இரண்டும் பல்வேறு கருத்துக்களுக்கு உட்படக் கூடியது. ஆனால், ஒரு படத் தயாரிப்பாளருக்கு - தென்னாசிய சினிமாச் சூழலில் - பேசும் வார்த்தைபற்றிய காட்சியமைப்பை உருவாக்கும்

கொள்கையின் கீழே வருகிறது.”

Bushido பல்வேறு அடிப்படைகளில் இருந்து உருவான, அதிலும் Zen தத்துவத்திலிருந்து தோற்றம்பெறுகிற ஆழமானதும், மனதை ஈர்க்கிறதமான ஒரு தத்துவக் கண்ணோட்டம். Donald Richie, “Bushido என்பது ஒரு வாழ்க்கை முறை. ஒவ்வொன்றையும் உள்ளதை உள்ளபடியே விளங்கிக்கொள்வதற்கான ஒரு வழிமுறை அது” என்கிறார்.

அகிரா குரோசாவாவின் அனேக படங்களில் இந்த Bushido பெறுமானங்களே இருப்பதாக பல அவதானிகள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். எனக்கு எப்போதுமே பிடித்ததான அவரின் The

ஒற்றைச் சொல்

